

ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΙΤΥΧΙΑΚΗ

ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΟΣΤΟΥ
(ανάγνωση κόστους παραγωγής,
ειδήσεων και σειράς πλούσιων
παραγένειον αλογοκυρώματος
σαρκαρίας για τυπική βιομηχανία επιχείρησης).

(Εγγραφή: Κοραξίνη Αρνητή)

Σημείωση:
ΓΚΟΥΖΟΥ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ
10424 Σοφία.

ΑΡΙΘΜΟΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ | 1727

1727

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
(Σωτ. Ν. Πρωτοσυγγελίδη)

ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ

(Ζ. Ζευγαρίδη)

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ
(Λοράνδου Θεοτοκάτου Ευαγγελία)

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΜΟΣ Ι

(Δ. Παπαδημητρίου)

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΟΣΤΟΥΣ Ι

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΟΣΤΟΥΣ ΙΙ

(Ιωάννου Αθ. Τσιακλαγκάνου)

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΟΣΤΟΥΣ ΙΙ

(Εύρωνος Ζάππα)

ΣΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ

(Αναστ. Π. Κουλέρη)

ΣΡΟΛΟΓΙΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΣΤΟΥΣ

(Α. Αλμπανέζου)

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΟΣΤΟΥΣ

(Γεώρ. Ι. Βενιέρης)

COST ACCOUNTING

ΣΛΑ. 4120 ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

(επλ. 4 1987)

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ: Αντικείμενο της λογιστικής κόστους	3
Έννοια και σκοπό της κοστολόγησης	4
"Κόστος", "Εξοδοί", "Δαπάνη", "Εσοδοί"	5
Διάκριση εξόδου-κόστους-δαπάνης	7
Ομοιότητες και διαφορές κόστους εξόδου δαπάνης	8
Τα στοιχεία του κόστους	9
Η λειτουργική διάρθρωση της βιομηχανικής μονάδας	11
Κέντρα (θέσεις) κόστους	13
Διάρθρωση του κόστους	14
Εσωλογιστική και εξωλογιστική κοστολόγηση	16
Οι λογαριασμοί της κοστολόγησης και η λειτουργία τους	19
Η λογιστική των εξόδων στη βιομηχανική επιχείρηση	29
Ανάλυση του κόστους παραγωγής	32
Πορεία εγγραφών παρακολούθησης του κόστους κατ'είδος και προορισμό	41
Ημιτελής παραγωγή	50
Στοιχεία που δεν συμπεριλαμβάνονται στο κόστος παραγωγής	51
Δυσκολίες προσδιορισμού του κόστους παραγωγής	52
Τα έξοδα λειτουργίας	53
Κανονικό κόστος	54
Κόστος διάθεσης	55
Εξοδα διοίκησης	59
Τυπικό υπόδειγμα από μια βιομηχανική επιχείρηση	62

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΣΤΟΥΣ

Η Λογιστική Κόστους θα μπορούσε να χαρακτηρισθεί σαν ένα ειδικό θέμα μέσα στον ευρύτερο χώρο της επιστήμης της Γενικής Λογιστικής.

Η αύξηση του μεγέθους των οικονομικών μονάδων, η καθιέρωση του θεσμού των "Νομικών Προσώπων", της οικονομικής μονάδας σαν ξεχωριστής οντότητας από τους φορείς της, η αύξηση της πολυπλοκότητας των παραγωγικών διαδικασιών καθώς και του πλήθους των προϊόντων που παράγονται από μια οικονομική μονάδα και τέλος η απομάκρυνση της διοίκησης της επιχείρησης από τον χώρο που συντελείτε η παραγωγική διαδικασία και η πλήρωση του κενού με επαγγελματίες διευθυντές ή προϊσταμένους (που αποτελούν πλέον το ενδιάμεσο επίπεδο διοίκησης) επέφεραν την ανάγκη για συγκέντρωση και ανάλυση πληροφοριών σχετικών με το κόστος των προϊόντων.

Αυτές οι πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην κοστολόγηση των προϊόντων, στον προγραμματισμό και έλεγχό των επιχειρήσεων καθώς και στην λήψη αποφάσεων.

Η παρουσίαση των χρηματοοικονομικών πληροφοριών στα πλαίσια της λογιστικής κόστους, γίνεται με διάφορους τρόπους ανάλογα με τις ανάγκες πληροφόρησης.

Η λογιστική του κόστους στην σύγχρονη ορολογία συναντάται με την ονομασία "Λογιστική της Διοίκησης" ενώ ο όρος "Βιομηχανική Λογιστική" έχει πλέον εγκαταλειφθεί.

Η λογιστική του κόστους αναφέρεται στα σημεία:

- Στην μέτρηση της αποδοτικότητας των επενδύσεων που υπάρχουν ή έσων πρόκειτε να πραγματοποιηθούν.
- Στην μέτρηση και εκτίμηση του κόστους των προϊόντων που έχουν παραχθεί.
- Στον προσδιορισμό των αναλυτικών αποτελεσμάτων και στην απότιμηση των αποθεμάτων.

ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗΣ

Η κοστολόγηση είναι η διαδικασία λογιστικών εργασιών με τις οποίες συγκεντρώνεται το κόστος. Με την κοστολόγηση επιλέγονται ακόμα οι προυποθέσεις για τον προσδιορισμό των στοιχείων που αποτελούν το κόστος π.χ. αποτέλεσμα των άμεσων υλικών.

Είναι προέκταση της γενικής λογιστικής, η οποία με ένα σύστημα λογαριασμών και λογιστικών πινάκων, πρώτα συγκεντρώνει και μετά κατανείμει το σύνολο των δαπανών που χρειάστηκαν για την παραγωγή ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας.

Με την κοστολόγηση ελέγχεται το κόστος που πραγματοποιήται και σε ποιό βαθμό ανταποκρίνεται στους στόχους που έχουν μπει από την επιχείρηση. Αναλύεται το κόστος έτσι που να αποκαλύπτονται όσα στοιχεία παίζουν ρόλο στην διαμορφωσή του.

Ανακατανέμονται τα στοιχεία κόστους έτσι που να πραγματοποιήται το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος.

Επίσης εντοπίζονται οι αιτίες και οι υπεύθυνοι για τις αποκλίσεις που παρατηρούνται ανάμεσα στα πρότυπα και τα πραγματικά στοιχεία κόστους.

Προσδιορίζονται οι εναλλακτικές λύσεις για την παραγωγή νέων προϊόντων ή για την εφαρμογή νέων μεθόδων παραγωγής και εργασίας.

Με την κοστολόγηση συγκρίνονται συνδιαστικά τα κοστολογικά δεδομένα για κάθε οικονομική περίοδο με την πορεία του γενικού και των ειδικών τιμαρίθμων για την πραγματοποίηση των πιθανοτυχημένων κερδών.

Προσδιορίζονται οι ακριβείς ειδικότητες των εργαζομένων που θα χρησιμοποιηθούν και πόσες ώρες χρειάζονται για κάθε κατεργασία.

Εξετάζονται τα επι μέρους στοιχεία κόστους, σε συνάρτηση με τα διάφορα επίπεδα παραγωγής. Ο ευνοϊκότερος συνδιασμός θεωρείται στο σημείο πραγματοποίησης του χαμηλότερου κόστους.

Τέλος με την κοστολόγηση διερευνάται η επιχείρηση που λειτουργεί στο επίπεδο του χαμηλότερου κόστους, αν θα πρέπει να μεταβάλει το μεγεθός της ή της εγκαταστάσεις της, ώστε να επιτύχει ακόμα μικρότερο κόστος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ: "ΚΟΣΤΟΣ", "ΕΕΣΔΟ", "ΔΑΠΑΝΗ", "ΕΣΟΔΟ"

Ορισμοί

1. Κόστος είναι η διάθεση ή επένδυση αγοραστικής δύναμης για την απόκτηση υλικών ή άυλων αγαθών και υπηρεσιών με σκοπό τη χρησιμοποίησή τους για την πραγματοποίηση εσόδων από πωλήσεις ή την κάλυψη κοινωνικών αγαθών.

Στην πρώτη περίπτωση υπάγονται οι οικονομικές μονάδες που έχουν ως αντικείμενο σκοπό τους την πραγματοποίηση κέρδους, όπως είναι οι ιδιωτικές, δημόσιες και μικτής ιδιοκτησίας μονάδες που έχουν σαν βασικό κριτήριο της δραστηριοτητάς τους την επίτευξη πλεονάσματος εοόδων-εξόδων μέσω των πωλήσεων.

Στη δεύτερη περίπτωση υπάγονται οι οικονομικές μονάδες που αποβλέπουν αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο στην κάλυψη κοινωνικών αναγκών, όπως π.χ. ένα ιρατικό νοσοκομείο.

2. Το κόστος ανάλογα με τον σκόπο για τον οποίο πραγματοποιείτε ή τον ρυθμό κυκλοφορίας του στην οικονομική μονάδα, διακοίνεται στις ακόλουθες δύο κατηγορίες:

α. Κόστος τρέχουσας μορφής.

Ξίναι αυτό που διμηουργήται όταν τα αγαθά ή οι υπηρεσίες που αποκτούνται προορίζονται να μεταπωληθούν, αυτούσια ή έπειτα από κατεργασία, σε βραχύ χρονικό διάστημα, κατά κανόνα όχι μεγαλύτερο από μια διαχειριστική περίοδο, όπως π.χ. τα εμπορεύματα, οι πρώτες και βοηθητικές ύλες, τα αναλώσιμα αγαθά, οι αμοιβές προσωπικού, οι αμοιβές τρίτων και το ηλεκτρικό ρεύμα.

β. Κόστος πάγιας μορφής.

Ξίναι αυτό που σχηματίζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα αγαθά ή οι υπηρεσίες που αποκτούνται πρόκειται να χρησιμοποιηθούν από την οικονομική μονάδα, άμεσα ή έμμεσα, για μακρό χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δώδεκα μηνών, για πάγια εκμετάλλευση. Στην κατηγορία αυτή του κόστους ανήκει το κόστος κτήσεως των μηχανημάτων, κτιρίων, γηπέδων, επίπλων, μεθόδων παραγωγής, φήμης και πελατείας.

Το κόστος πάγιας μορφής μετατρέπεται κατά κανόνα σε κόστος τρέχουσας μορφής, είτε μέσω της διαδικασίας των τμημάτων αποσβέσεων, είτε μέσω των πωλήσεων, όταν αποφασίζεται η πώληση των παγίων.

Το κόστος τρέχουσας μορφής μετατρέπεται, κατ' εξαίρεση, σε κόστος πάγιας μορφής, είτε όταν μεταβάλεται ο λειτουργικός προ-ορισμός του αντίστοιχου αγαθού, είτε όταν το αγαθό αναλώνεται στην παραγωγή άλλου αγαθού που προορίζεται να χρησιμοποιήται για πάγια εκμετάλλευση, π.χ. υλικά, ημερομίσθια, το ηλεκτρικό ρεύμα και άλλα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή των ιδιο-παραγόμενων παγίων.

3. Έξοδο είναι το κόστος που βαρύνει τα έσοδα της χρήσεως. Το κόστος εξαρτάνεται (εκπνέει) όταν πωλήται το αγαθό στο οποί-ο είναι ενσωματωμένο. Τότε το κόστος του αγαθού αυτού μετατρέ-πεται σε έξοδο και βαρύνει το έσοδο που προκύπτει από την πωλη-σή του.

Το κόστος των λειτουργιών διοικήσεως, διαθέσεως, χρηματο-οικονομικής και ερευνών-αναπτύξεως μετατρέπεται σε έξοδο, είτε ολικά, είτε κατά μέρος που βαρύνει τα έσοδα ή τα μικτά αποτελέ-σματα ή το κόστος των πωλημένων αγαθών και υπηρεσιών της χρήσεως.

4. Δαπάνη είναι η διαδικασία ή η ενέργεια πραγματοποιήσεως του κόστους ή του εξόδου. Π.χ. δαπανώ για την εαγορά, ένδις μηχανήματος μιας πρώτης ύλης, για την χρησιμοποίηση υπηρεσιών τρίτων κ.ά..

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΕΞΟΔΟΥ - ΚΟΣΤΟΥΣ - ΔΑΠΑΝΗΣ

Μεταξύ των εννοιών των όρων "κόστος" και "έξοδο" επικρατεί σε πολλές περιπτώσεις σύγχιση τόσο στην θεωρία όσο και στην πρακτική.

Οι όροι αυτοί άλλοτε χρησιμοποιούνται ταυτόσημα και άλλοτε ο καθένας τους χωριστά με κάποια αοριστία.

'Έξοδο είναι το κόστος που εκπνέει μέσα σε μια περίοδο και επιβαρύνει τα έσοδα της περιόδου αυτής.

Δεν είναι στοιχείο του ενεργητικού, αλλά στοιχείο διαμορφωτικό του αποτελέσματος το οποίο εκπίπτει από τα έσοδα.

Το έξοδο προϋπάρχει σαν κόστος, χωρίς να συμβαίνει και το αντίθετο.

Για παράδειγμα τα έξοδα διάθεσης είναι κόστη έξοδα. Στην διάρκεια της χρήσης είναι κόστος, ενώ στο τέλος της χρήσης, εκπίπτονται από τα αποτελέσματα εκμετάλλευσης και αποτελούν έξοδα.

Τέλος η έννοια του εξόδου είναι χρονικά ορισμένη.

Αυτό σημαίνει, ότι τα έξοδα είναι κόστη μιας λογιστικής περιόδου που έχει λήξει και που πρέπει να εκπέσουν από τα έσοδα για να προσδιορισθεί το αποτέλεσμα.

'Ένα παράδειγμα εξόδου είναι το μέρος των αναλώσιμων υλικών που έχουν χρησιμοποιηθεί μέσα στην λογιστική περίοδο.

Το μέρος των αναλώσιμων που δεν χρησιμοποιήθηκε μέσα στην ίδια περίοδο, αποτελεί κόστος.

Η έννοια του όρου δαπάνη είναι πιο γενική.

Σεριλαμβάνει και την έννοια του κόστους και την έννοια του εξόδου.

Δαπάνη είναι κάθε ενέργεια, που έχει ως αποτέλεσμα την διμη-συργία κόστους ή εξόδου.

Για παράδειγμα η αγορά μηχανημάτων, πρώτων υλών, κ.ά..

ΟΧΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΟΣΤΟΥΣ ΕΞΟΔΟΥ ΛΑΙΑΝΗΣ

Σε βασικές ομοιότητες και διαφορές των εννοιών κόστους, εξόδου, δαπάνης, χαρακτηρίζονται από τα ακόλουθα:

α. Το κόστος, ής την στιγμή που θα εκπνεύσει, αποτελεί στοιχείο του ενεργητικού, ενώ το έξοδο, από την στιγμή που θα διμηουργηθεί, αποτελεί στοιχείο διαμορφωτικό των αποτελεσμάτων χρήσης μέσα στην οποία πραγματοποιήται.

β. Το έξοδο έστω και στιγμιαία, προυπάρχει σαν κόστος, ενώ δεν ισχύει το αντιστοιχό.

γ. Το κόστος σαν επένδυση που διμηουργήται, είτε μέσα σε μια χρήση, είτε μέσα σε περισσότερες, όπου να εκπνεύσει, κατά κανόνα αλλάζει μορφή.

Όπως η περίπτωση που το κόστος ενός μηχανήματος μετατρέπεται σε κόστος παραγωγής των προϊόντων μέσα στην διάρκεια πολλών χρήσεων ή στην περίπτωση που το κόστος μιας πρώτης ύλης μετατρέπεται σε κόστος παραγωγής έπειτα από την βιομηχανοποιησή της.

δ. Το έξοδο σχηματίζεται από το κόστος που, μέσα σε μια χρήση εκπνέει και αποτελεί ένα αυτοτελές μέγεθος που συσχετίζεται με το έσοδο για τον προσδιορισμό του αποτελέσματος με βάση την Ισότητα:

ΕΣΚΛΑ Χρήσεως - ΕΞΟΔΑ Χρήσεως = ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Χρήσεως

Τα έξοδα χρήσεως σχηματίζονται από το κόστος κτήσεως ή παραγωγής των πωλούμενων, αυξανόμενο με το κόστος των λειτουργιών διοικήσεως, διαθέσεως, χρηματοοικονομικής και ερευνών και αναπτύξεως, που δεν έχει ενσωματωθεί στο κόστος παραγωγής.

ε. Η δαπάνη ουνδέεται με το κόστος πάγιας ή τρέχουσας μορφής μόνο σαν ενέργεια ή διαδικασία πραγματοποιησεώς του.

Δεν είναι έννοια διαφορετική από τις έννοιες του κόστους και του εξόδου. Αποτελεί δύναμη τη μια από τις δύο εξωτερικές όψεις αυτών, δηλαδή την συγκεκριμένη ενέργεια πραγματοποιησεώς τους.

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

Η έρευνα της κοστολόγησης αντιμετωπίζει το σοβαρό προβλημα της δομής του κόστους.

Πιο συγκεκριμένα το ερώτημα που τίθεται είναι: "Ποιά στοιχεία αποτελούν το κόστος παραγγής του προϊόντος κατά μονάδα" Επίσης υπάρχει και το πρόβλημα του τρόπου υπολογισμού του κάθε στοιχείου.

Γύρω από το θέμα δεν υπάρχει σύμπτωση απόφεων.

Σύμφωνα με την σύγρονη επιστημονική άποψη, το κόστος των προϊόντων περιλαμβάνει μόνο ότι δαπανάται για την παραγγή τους και τίποτα άλλο.

Ειδικότερα περιλαμβάνει:

- Την δαπάνη των πρώτων υλών (Πρώτες ύλες, βοηθητικές ύλες, καύσιμα, λιπαντικά, ανταλλακτικά, υλικά συσκευασίας και αναλώσιμα υλικά).
- Την δαπάνη των άμεσων ημερομεσθίων και μισθών (Μισθοί, ημερομίσθια, δώρα, επιδόματα ασθενείας και οικογενειακών βαρών, υπερωρίες, εργοδοτικές εισφορές)
- Τα Γενικά Βιομηχανικά έξοδα (ΓΒΕ), τα οποία αποτελούνται από τα έμμεσα υλικά, τα έμμεσα εργατικά, τις επισκευές και τις συντηρήσεις των μηχανημάτων και του εξοπλισμού, τα ασφάλεστρα, τα ενοίκια των εργοστασίων, την θέρμανση την καθαριότητα, την ύδρευση, την κίνηση και τον φωτισμό του εργοστασίου και τις αποσβέσεις των κτιρίων, των μηχανημάτων, των επίπλων και σκευών του εργοστασίου.

Τα τρία αυτά στοιχεία που συντελούν άμεσα στην διμηουργία των προϊόντων, αποτελούν το κόστος παραγγής, που λέγεται και βιομηχανικό κόστος.

Υπάρχει διαμάχη σχετικά με το άν τα έξοδα διάθεσης πρέπει να προστεθούν στο κόστος των προϊόντων, ή όχι.

Καταρχήν τα έξοδα διοίκησης περιλαμβάνουν τους μισθούς τις αποσβέσεις της διοίκησης, όπως και τα έξοδα πωλήσεων τα οποία περιλαμβάνουν τους μισθούς των πωλητών, τα έξοδα δημοσιεύσεων, τα ασφάλιστρα των ποοϊόντων, τους φόρους των προϊόντων, τις χορηγούμενες ευπτώσεις και προμήθειες των πωλήσεων, τα έξοδα αποστολής και συσκευασίας κλπ.

Σύμφωνα με την επικρατέστερη άποψη τα παραπάνω έξοδα δεν προσθέτονται στο κόστος παραγωγής του προϊόντος, αλλά συνυπολογίζονται ως στοιχεία του κόστους, τελείως ανεξάρτητα από τα τρία στοιχεία του κόστους παραγωγής.

Υπολογίζονταις το κόστος παραγωγής (άμεσα υλικά, άμεσα εργατικά, γενικά βιομηχανικά έξοδα), το κόστος παραγωγής του προϊόντος μετριέται στην γεννησή του, την ώρα που έτοιμο το προϊόν φεύγει από το εργοστάσιο για την αποθήκη των έτοιμων προϊόντων.

Με τον συνυπολογισμό των εξόδων διάθεσης και πολλές φορές των έξόδων διοίκησης, στο κόστος των προϊόντων δεν γίνεται σωστή εκτίμηση των δαπανών και δεν υπάρχει σωστή τιμολογιακή πολιτική.

Τα έξοδα διάθεσης και διοίκησης αφαιρούνται από τα μεικτά αποτελέσματα εκμετάλλευσης, δίνοντας στην διοίκηση την δυνατότητα να αντλεί σωστές πληροφορίες απαραίτητες για το κέρδος και την τιμολογιακή της πολιτική.

Διαγραμματικά τα στοιχεία του κόστους μιας βιομηχανικής παραγωγής είναι:

1. Άμεσα υλικά		ΚΟΣΤΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
2. Άμεσα εργατικά		
3. ΓΒΕ		
4. Έξοδα διάθεσης		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ
5. Έξοδα διοίκησης		

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ
(κύριες και βοηθητικές λειτουργίες)

Μια βιομηχανία κατανέμει όλες της δραστηριοτήτες της σε ξεχωριστούς τομείς ή λειτουργίες.

Έτσι όταν λέμε λειτουργική διάρθρωση της βιομηχανικής επιχείρησης, εννοούμε τον καταμερισμό των δραστηριοτήτων σε ομάδες, για την επίτευξη συγκεκριμένου σκοπού.

Η αναγκαία κατανομή των δραστηριοτήτων μιας βιομηχανίας σε ξεχωριστούς τομείς ή λειτουργίες προέρχεται από δύο βασικές αιτίες:

α) Οι μέθοδοι εργασίας που χρησιμοποιούνται για κάθε μια λειτουργία, είντε συμπίπτουν, είντε έχουν μεγάλη συγγένεια.

β) Η εκτέλεση των εργασιών σε κάθε λειτουργία γίνεται με συνεχή και αδιατάρακτη σειρά και αλληλουχία.

Αν διακοπεί αυτός ο ρυθμός, διαταράσσονται οι συνθήκες πραγματοποίησης των εργασιών.

Το σύνολο των λειτουργιών αυτών, διαχωρίζεται σε κύριες και βοηθητικές.

Κύριες λειτουργίες είναι εκείνες που σχηματίζουν μια αυτοτελή ομάδα, σχετικών μεταξύ τους δραστηριοτήτων.

Η κάθε ομάδα έχει δικό της τρόπο λειτουργίας και ξεχωριστά μητήρια επιτυχίας.

Βοηθητικές λειτουργίες είναι όσες σχηματίζονται ανεξάρτητα και παράγουν αγαθά ή υπηρεσίες για την διεκπαίρεωση του έργου των κύριων λειτουργιών.

Παραδείγματα βοηθητικών λειτουργιών είναι:

- Η ατμοπαραγωγή
- Η ηλεκτροπαραγωγή
- Το συνεργείο επισκευών και συντηρήσεων κ.ά..

Οι κύριες λειτουργίες ενδεικτικά, περιλαμβάνουν και πραγματοποιούν τις παρακάτω λειτουργίες:

A. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Σημόδος της λειτουργίας αυτής είναι η εφεύρεση και εξασκάλιση φθηνού χρήματος.

Η παρακολούθηση, έλεγχος και ενημέρωση για τις εισπράξεις και τις πληρωμές, τα έσοδα και τις δαπάνες.

Μέσα για την επιτυχία αυτών των σκοπών είναι η ύπαρξη των αναγκαίων χώρων, της υλικοτεχνικής υποδομής και του εξειδικευμένου προσωπικού.

Β. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Η λειτουργία παραγωγής σκοπεύει στην παραγωγή του προϊόντος με το δυνατό χαμηλότερο κόστος και στην καλύτερη ποιοτική κατάσταση.

Για την πραγματοποίηση των σκοπών της παραγωγής είναι αναγκαία προϋπόθεση η υλικοτεχνική υποδομή αλλά και η ύπαρξη εξειδικευμένου προσωπικού.

Αντικείμενο της παραγωγής είναι ο μετασχηματισμός των πρώτων υλών σε προϊόντα με την βοήθεια του βιομηχανικού εξοπλισμού.

Γ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΩΛΗΣΕΩΝ

Περιλαμβάνει όλες τις δραστηριότητες που αναπτύσσονται από την στιγμή της παραγωγής των έτοιμων προϊόντων μέχρι την στιγμή της είσπραξης της αξίας των πωληθέντων.

Δ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Στο τμήμα αυτό πραγματοποιούνται έρευνες πειράματα, μελέτες και δοκιμές.

Σκοπός του τμήματος είναι η εξεύρεση, είτε καλύτερων και φθηνότερων μεθόδων παραγωγής των προϊόντων, είτε η διμηουργία τύπων προϊόντων προσαρμοσμένων στις συνθήκες της αγοράς.

Ε. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Στο τμήμα αυτό συντάσσονται τα προγράμματα δράσης όλων των άλλων λειτουργιών, κατευθύνονται ή ελέγχονται οι δραστηριότητες τους και χαράζεται η πολιτική που θα ακολουθήσει η οικονομική μονάδα.

ΚΕΝΤΡΑ Η ΘΕΣΣΕΙΣ ΚΟΣΤΟΥΣ

Βασική προϋπόθεση για την κοστολόγηση, είναι να καθορίζεται η αντίστοιχη ενότητα κόστους για κάθε τμήμα ή λειτουργία, κύρια ή βοηθητική, της οικονομικής μονάδας.

Για παράδειγμα μια κλωστοϋφαντουργία, πρέπει να κοστολογήσει χωριστά τα λευκά υφάσματα και χωριστά τα χρωματιστά.

Άρα πρέπει να υπάρχει κέντρο κόστους για κάθε βαφείο.

Έτσι είναι ευδιάκριτη η κατανομή ευθύνης και η μέτρηση της αποτελεσματικότητας του παραγόμενου έργου.

Για την διμηουργία θέσεων κόστους τα κριτήρια που επιλέγονται είναι:

α) Η αυτοτέλεια χώρου, δηλαδή δύο εργοστάσια που χωροταξικά είναι διάφορα, έστω και αν παράγουν το ίδιο προϊόν, αποτελούν διαφορετικές θέσεις κόστους.

β) Τεχνολογική διαρθρωση. Εάν η παραγωγική διαδικασία κάποιου προϊόντος διαχωρίζεται σε στάδια ή φάσεις, που παρουσιάζουν σαφή αυτοτέλεια μεταξύ τους, έτσι ώστε το έργο που παράγεται να είναι μετρήσιμο, τότε κάθε μιά από αυτές μπορεί να θεωρηθεί κέντρο λόγους.

γ) Τα κέντρα κέρδους όπου ο έλεγχος της αποτελεσματικότητας επιδιώκεται σχέση με τον ιλαρδό εκμετάλλευσης.

Π.χ. μιά αντιπροσωπία αυτοκινήτων διμηουργεί κέντρο κόστους και γιατην εκμετάλλευση των ανταλακτικών.

Τα κέντρα κόστους διαιρούνται σε δύο κατηγορίες ανάλογα με τον προορισμό του κόστους που συγκεντρώνεται σ' αυτά και ανάλογα με την λειτουργική τους θέση μέσα στην οικονομική μονάδα.

Τα κύρια κέντρα κόστους έχουν βασικό σκοπό την παραγωγή των ενδιαμεσων ή τελικών προϊόντων και βαρύνουν τα προϊόντα που παράγονται.

Τα βοηθητικά κέντρα κόστους, λειτουργούν με κύριο σκοπό την εξυπηρέτηση των πναγιών των κυρίων κέντρων κόστους.

Τα κύρια και βοηθητικά κέντρα κόστους ανταποκρίνονται προς την διαίρεση της οικονομικής μονάδας σε κύριες και βοηθητικές λειτουργίες, υπάρχουν δύως και περιπτώσεις όπου δύο ή περισσότερες διοικητικές υποδιαιρέσεις, παρακολουθούνται με μία θέση κόστους.

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

Το κόστος διαμορφώνεται από το σύνολο των δαπανών που έχουν διαμορφωθεί σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

Οι δαπάνες αυτές καταρχήν ταξινομούνται σε κόστος πάγιας μορφής και σε κόστος τρεχουσας μορφής, ανάλογα με τον ρυθμό κυκλοφορίας του.

Κόστος πάγιας μορφής, είναι αυτό που διμηουργήται από την απόκτηση αγαθών ή υπηρεσιών που θα χρησιμοποιηθούν για διάστημα μεγαλύτερο της μιας χρήσης, δηλαδή αυτό που προορίζεται για πάγια εκμετάλλευση. Στην κατηγορία αυτή υπάγεται το κόστος κτήσης των ακινήτων, των μηχανημάτων, της φήμης της πελατείας κ.ά..

Κόστος τρέχουσας μορφής είναι αυτό που διμηουργήται από την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών που θα χρησιμοποιηθούν σε διάστημα μικρότερο από μια χρήση. Στην κατηγορία αυτή υπάγεται το κόστος αγοράς πρώτων υλών, των εμπορευμάτων, των διαφόρων αναλωσίμων, οι αμοιβές του προσωπικού και των τρίτων, το ηλεκτρικό ρεύμα, οι βοηθητικές ύλες κ.ά..

Οι παράγοντες που επιδρούν στη διαμόρφωση του κόστους της οικονομικής χρήσης είναι άμεσα συναρτημένοι με το ύψος των οργάνων εξόδων που πραγματοποιούνται μέσα στην ίδια περίοδο.

Έτσι αρχίζει μια διαδικασία ανακατάταξης των εξόδων που παρακολουθήται με λογαριασμούς της Γενικής Λογιστικής. Η κατάταξη των εξόδων γίνεται κατά προορισμό.

Η κατ'είδος διάκριση των εξόδων, όπως αναλύεται στο Γενικό Λογιστικό Σχέδιο και στην ομάδα λογαριασμών 6, είναι:

ΟΜΑΔΑ 6: ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΕΞΩΔΑ ΚΑΤ' ΕΙΔΟΣ

(Πρωτοβάθμιοι λογαριασμοί)

60. Αμοιβές και έξοδα προσωπικού
61. Αμοιβές και έξοδα τρίτων
62. Παροχές τρίτων
63. Φόροι - Τέλη
64. Διάφορα έξοδα
65. Τόκοι και συναφή έξοδα
66. Αποσβέσεις παγίων στοιχείων μη ενσωματωμένες στο λειτουργικό κόστος
67.

67.
68. Προβλέψεις εκμετάλλευσης
69. Οργανικά έξοδα κατ' είδος υποκαταστημάτων.

Η ανακατάταξη των εξόδων κατ' είδος, σχηματίζει το λειτουργικό κόστος ή κόστος κατά προορισμό. Το λειτουργικό κόστος αποτελείται από στοιχεία διαφορετικού είδους, αλλά που έχουν τον ίδιο προορισμό. Η συγκέντρωση του κόστους κατά προορισμό σκοπεύει στον έλεγχο του ύψους του κόστους και των φορέων που είναι υπεύθυνοι για την διαμορφωσή του. Όπως επίσης στη μέτρηση της αποδοτικότητας σε σχέση με το έργο που παράγεται. Τα κατ' είδος έξοδα που σχηματίζουν το κόστος, αποτελούν αναμφισβήτητα στοιχεία του κόστους.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η διαφορετική οργάνωση σε κάθε οικονομική μονάδα επηρεάζει τον προσδιορισμό του κόστους κατά προορισμό.

ΕΣΩΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ

1. Εσωλογιστική κοστολόγηση

Εσωλογιστική κοστολόγηση είναι η κοστολόγηση που εμφανίζει με λογιστικές εγγραφές και αντίστοιχους λογαριασμούς, πρώτα το λειτουργικό κόστος και στην συνέχεια το κόστος των ενδιάμεσων και τελικών φορέων.

Η εσωλογιστική κοστολόγηση λέγεται και πλήρης κοστολόγηση.

Πλήρης κοστολόγηση έχουμε όταν με βάση το λογιστικό σχέδιο προσδιορίζεται:

- το κόστος της λειτουργίας της παραγωγής
- το κόστος όλων των υπόλοιπων λειτουργιών
- το μεικτό αποτέλεσμα κατά προϊόντα.

Με την πλήρη κοστολόγηση η διαδικασία που διαμορφώνει το λειτουργικό κόστος είναι:

1. Καταχώρηση του κόστους κατ'είδος στους αντίστοιχους λογαριασμούς. Εντιμερώνονται δηλαδή, οι λογαριασμοί των εξόδων και οι λογαριασμοί των υλικών.

2. Μεταφέρονται τα ποσά από τους λογαριασμούς των εξόδων και των υλικών στους λογαριασμούς του λειτουργικού κόστους.

Η μεταφορά των ποσών γίνεται με άμεσο καταλογισμό, όταν τα έξοδα έχουν άμεση σχέση με την συγκεκριμένη λειτουργία.

Όταν πρόκειτε για έμμεσο κόστος, ο καταλογισμός γίνεται με μερισμό (φύλλο μερισμού).

Το άμεσο κόστος στην εσωλογιστική κοστολόγηση, καταλογίζεται απ'ευθείας στα ενδιάμεσα ή τελικά προϊόντα που παράγονται δηλαδή, το άμεσο κόστος επιβαρύνει κατ'ευθείαν τους λογαριασμούς των προϊόντων, χωρίς να καταχωρήται προηγουμένος στους λογαριασμούς του λειτουργικού κόστους παραγωγής.

Αυτό έχει σαν συνέπεια να αποφεύγονται ενδιάμεσες εγγραφές μεταφαράς από τους λογαριασμούς των εξόδων στους λογαριασμούς των κέντρων κόστους.

Έχει όμως το μειονέκτημα να μην γίνεται γνωστό το συνολικό κόστος της παραγωγής των προϊόντων αφού έχει διασπαστεί.

Το μειονέκτημα αυτό αντιμετωπίζεται με την εξωλογιστική ενοποίηση των λογαριασμών των κέντρων κόστους, πρίν από τον μερισμό του έμμεσου κόστους παραγωγής.

Επειδή το άμεσο κόστος επιβαρύνεται πάλι έυθείας τα ενδιάμεσα ή τα τελικά προϊόντα, η λογιστική, εργασία με την εσωλογιστική ή πλήρης κοστολόγηση γίνεται μόνο για το έμμεσο κόστος.

Η λογιστική μεθοδολογία, που χρησιμοποιείται για την διαμώρφωση του λειτουργικού κόστους ακολουθεί την εξής σειρά:

1. Συγκέντρωση των εξόδων και των υλικών της περιόδου που εξετάζεται.
2. Κατάρτιση των φύλλων μερισμού
3. Εγγραφές μεταφοράς των κοστολογικών στοιχείων, από τα φύλλα μερισμού στους λογαριασμούς των κυρίων και βοηθητικών κέντρων κόστους, όλων των βασικών λειτουργιών της οικονομικής μονάδας.
4. Μερισμός του κόστους των βοηθητικών τμημάτων στα κύρια κέντρα κόστους.

Μετά από αυτή την κοστολόγηση, δηλαδή, μετά τις εγγραφές που προκύπτουν από τα φύλλα μερισμού, οι λογαριασμοί εξισώνονται, δισών αφορά τα βοηθητικά τμήματα, ενώνονται λογαριασμοί των κύριων τμημάτων, δείχνοντας το συνολικό ύψος του κόστους της κάθε λειτουργίας.

Ακολουθεί ο καταλογισμός του κόστους στους ενδιάμεσους ή τελικούς φορείς.

Ενδιάμεσοι ή τελικοί φορείς είναι:

- Τα προϊόντα που παράγονται ή οι υπηρεσίες που προσφέρονται.
- Τα προϊόντα που πωλούνται.
- Τα μεικτά αναλυτικά αποτελέσματα των πωλήσεων.

Στα ενδιάμεσα ή τελικά προϊόντα που παράγονται καταλογίζεται το παραγωγικό κόστος.

Στα προϊόντα που πωλούνται καταλογίζεται το κόστος των εξόδων διάθεσης.

Στον λογαριασμό μεικτά αποτελέσματα εκμετάλλευσης καταλογίζεται:

- το κόστος της διοικήσης
- τα χρηματοοικονομικά έξοδα
- το κόστος διάθεσης.

Το συνολικό αυτό κόστος μεταφέρεται στα αποτελέσματα χρήσης.

2. Εξωλογιστική κοστολόγηση.

Στην εξωλογιστική κοστολόγηση, το κόστος των λειτουργιών δεν εμφανίζεται με λογιστικές εγγραφές.

Η εξωλογιστική κοστολόγηση εμφανίζεται όταν:

- Οι οικονομικές μονάδες δεν παρακολουθούν τα αποθεματά τους και την εσωτερική διακίνηση των αποθεμάτων, με στοιχεία.
- Δεν υπάρχουν στοιχεία για τον μεοισμό του έμμεσου κόστους, αλλά οι σχετικοί υπολογισμοί γίνονται αυθαίρετα.
- Δεν τηρούν πλήρη λογιστικά βιβλία.

Με την εξωλογιστική κοστολόγηση ο καταλογισμός του κόστους στα προϊόντα, δεν γίνεται με ορθά κριτήρια αλλά με εμπειρικά δεδομένα.

Η μέθοδος αυτή ακολουθήται από πολλές επιχειρήσεις, επειδή η εφαρμογή της είναι απλούστερη και οικονομικότερη.

Ο Κώδικας φορολογικών στοιχείων προβλέπει:

"Ο επιτηδευματίας που είναι υποχρεωμένος να τηρεί βιβλίο αποθήκης, είναι υποχρεωμένος να τηρεί και εξωλογισφικό βιβλίο παραγωγής - κοστολογίου, εφ'όσον παράγει δικά του έτοιμα προϊόντα."

Στο βιβλίο "παραγωγής - κοστολογίου" συγκεντρώνονται δύο μήνες μετά την λήξη της περιόδου τα στοιχεία:

- α) Οι ποσότητες των υλικών που έχουν αναλαθεί για την παραγωγή του έτοιμου προϊόντος.
- β) Οι ποσότητες του έτοιμου προϊόντος που έχουν παραχθεί μέσα στην ίδια περίοδο.

Επίσης στο βιβλίο αυτό τηρήται ιδιαίτερη μερίδα για κάθε είδος έτοιμου προϊόντος.

Εάν ένα προϊόν για την ολοκληρωσή του περνάει από περισσότερα στάδια κατεργασίας, είναι δυνατόν να χρειαστεί να παρακολουθήται το κάθε στάδιο στο βιβλίο παραγωγής - κοστολογίου.

ΣΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΗΣ ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗΣ
ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥΣ

Το Σχέδιο λογαριασμών που χρησιμοποιήται στην κοστολόγηση είναι σύμφωνα με το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο

ΕΝΑΤΗ ΟΜΑΔΑ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

- 90 Διάμεσοι - Αντικριζόμενοι λογαριασμοί
- 91 Ανακατάταξη εξόδων - αγορών και εσόδων
- 92 Κέντρα (θέσεις) κόστους
- 93 Κόστος παραγωγής παραγωγή σε εξέλιξη
- 94 Αποθέματα
- 95 Αποκλίσεις από το πρότυπο κόστος
- 96 Έσοδα - Μεικτά αναλυτικά αποτελέσματα
- 97 Διαφορές ενσωμάτωσης και καταλογισμού
- 98 Αναλυτικά αποτελέσματα
- 99 Εσωτερικές διασυνδέσεις (Α' λύση) ή
Αναλυτική λογιστική εκμεταλλεύσεως υποκαταστημάτων ή
άλλων κέντρων (Β' λύση)

Το σύστημα των λογαριασμών αυτών προϋποθέτει ότι μια οικονομική μονάδα, παρακολουθεί την λογιστική της εκμετάλευση, αναλυτικά ή ξεχωριστά από το σύστημα της παρακολούθησης της γενικής λογιστικής.

Με τον τρόπο αυτό, δηλαδή με το ολειστό και ανεξάρτητο σύστημα αυτών των λογαριασμών, μεταφέρονται τα αναγκαία για την κοστολόγηση στοιχεία χωρίς να κινούνται ή να θίγονται οι λογαριασμοί της γενικής λογιστικής.

Ο μηχανισμός της μεταφοράς στηρίζεται στο γεγονός ότι οι πρωτοβάθμιοι λογαριασμοί 90-99 ενημερώνονται συγκεντρωτικά με οποιονδήποτε τρόπο, π.χ. από τα ισοζύγια, αρκεί αυτό να γίνεται τουλάχιστον μια φορά τον μήνα.

Η επίλογή των λογαριασμών που χρησιμοποιούνται από την κάθε οικονομική μονάδα γίνεται σύμφωνα με τις ανάγκες της, με την προ-
ϋπόθεση όμως η λογιστική του Γενικού Λογιστικού Σχεδίου.
Είναι δηλαδή δυνατό μια επιχείρηση να επιλέξει μια από τις κατη-
γορίες λογαριασμών της ομάδας 90, εάν όμως αποφασίσει να παρα-
κολουθήσει κάποια διαδικασία που παραιλουθήται με έναν από
της ομάδας αυτής, τότε υποχρεωτικά πρέπει να χρησιμοποιήσει τον
αντιστοιχο λογαριασμό.

Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από το σύστημα της αναλυ-
τικής λογιστικής που εφαρμόζεται, κάθε οικονομική μονάδα είναι
υποχρεωμένη να εμφανίζει:

- το κόστος κατά λειτουργία
 - το κόστος των ενδιάμεσων και τελικών φορέων
- Το κόστος κατά λειτουργία πρέπει να διαχωρίζεται στις λειτουργίες
- α) Παραγωγής
 - β) Διοίκησης
 - γ) Διάθεσης
 - δ) Χρηματοδότησης

Η ανάπτυξη των πρωτοβαθμίων λογαριασμών της κοστολόγησης
και η λειτουργία τους είναι:

1. Λογαριασμός "Διάμεσοι-Αντικριζόμενοι λογαριασμοί"

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

90.00
90.01	Αρχικά αποθέματα λογισμένα
90.02	Αγορές λογισμένες
90.03
90.04
90.05
90.06	Οργανικά έξοδα κατ'είδος λογισμένα
90.07	Οργανικά έσοδα κατ'είδος λογισμένα
90.08	Αποτελέσματα λογισμένα
90.09	Υπολογιστικά έξοδα λογισμένα
90.10	Υπολογιστικά έσοδα λογισμένα
90.11
.....	
90.99

Η ομάδα αυτή των λογαριασμών, διμηουργήθηκε για να χρησιμοποιηθεί σαν γέφυρα για την λογιστική μεταφορά των δεδομένων του κόστους από τους λογαριασμούς της γενικής λογιστικής στους λογαριασμούς της κοστολόγησης, χωρίς οι λογαριασμοί της γενικής λογιστικής να κινούνται.

Οι διάμεσοι λογαριασμοί ενημερώνονται από τα ισοζύγια των αντίστοιχων λογαριασμών της γενικής λογιστικής αλλά αντιστροφα. Τα χρεωστικά ποσά των λογαριασμών της γενικής λογιστικής πιστώνουν τους διάμεσους λογαριασμούς ή τα πιστωτικά τους χρεώνουν. Έτσι στο τέλος κάθε χρήσης, το υπόλοιπο των διάμεσων λογαριασμών είναι ίσο και αντίθετο με το υπόλοιπο του αντίστοιχου λογαριασμού της γενικής λογιστικής.

Τα ποσά που έχουν δεχθεί οι διάμεσοι λογαριασμοί χρεώνουν ή πιστώνουν τους σχετικούς λογαριασμούς της ομάδας 9 δηλαδή τους λογαριασμούς της κοστολόγησης.

Έτσι διαμορφώνεται το κλειστό λογιστικό κάλωμα και η αυτομία της αναλυτικής λογιστικής.

Ο λογαριασμός αυτός αναλύεται σε δευτεροβάθμιους και τριτοβάθμιους ανάλογα με τους λογαριασμούς της γενικής λογιστικής που έχει δεχθεί.

2. Λογαριασμός "Ανακατάταξη, εξόδων-αγορών και εσόδων"

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

- 91.00 Ανακατάταξη των εξόδων σε σταθερά και μεταβλητά
- 91.01 Οργανικά έξοδα κατ'είδος προομηδοποιημένα
- 91.02 Οργανικά έσοδα κατ'είδος προομηδοποιημένα
- 91.03
- 91.04
- 91.05 Οργανικά έξοδα κατ'είδος προς μερισμό
- 91.06 Οργανικά έξοδα κατ'είδος ενσωματωμένα (προϋπολογιστικά)
- 91.07 Οργανικά έσοδα κατ'είδος ενσωματωμένα (προϋπολογιστικά)
- 91.08 Αποτελέσματα ενσωματωμένα (προϋπολογιστικά)
- 91.09 Αγορές αποθεμάτων ενσωματωμένες (προϋπολογιστικά)
- 91.10
-
- 91.99

Και ο λογαριασμός αυτές λειτουργεί σαν διάμεσος, ανάμεσα στον προηγούμενο λογαριασμό και στους υπόλοιπους λογαριασμούς της αναλυτικής λογιστικής.

Αναπτύσσεται σε δευτεροβάθμιους και τριτοβάθμιους λογαριασμούς ανάλογα με τις κοστολογικές ανάγκες της κάθε οικονομικής μονάδας.

Η ανάλυση του λογαριασμού είναι απαραίτητη για να δίνει:

- α) τη διαρθρωση του κόστους ή ενός τμηματός του σε σταθερό και μεταβλητό.
 - β) τον προσδιορισμό του αγορανομικού κόστους.
 - γ) τη συγκέντρωση των στατιστικών στοιχείων και τον έλεγχο των φορέων ευθύνης.
 - δ) τη συγκέντρωση όλων των εξόδων που θα μεριστούν σε ειδικό λογαριασμό.
 - ε) την εξασφάλιση της χρονικής ανεξαρτησίας των εγγραφών της αναλυτικής λογιστικής από τις εγγραφές της αναλυτικής λογιστικής.
- Π.χ. η έγκαιρη καταχώρηση εξόδων στην γενική λογιστική, είναι αδύνατο να γίνει η καταχώρηση στα βιβλία μέσα στον μήνα που πραγματοποιούνται.
- Τέτοιες περιπτώσεις είναι οι τόκοι των τραπεζών, που υπολογίζονται κάθε τρίμηνο, οι λογαριασμοί της ΔΕΗ κτλ.

3. Λογαριασμός "Κέντρα ή θέσεις κόστους"

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

92.00	Έξοδα λειτουργίας παραγωγής
92.01	Έξοδα διοικητικής λειτουργίας
92.02	Έξοδα λειτουργίας ερευνών και αναπτύξεως
92.03	Έξοδα λειτουργίας διαθέσεως
92.04	Έξοδα χρηματοοικονομικής λειτουργίας
92.05
....	
92.99

Στο λογαριασμό αυτό συγκεντρώνεται, προσδιορίζεται και παρακολουθήται το λειτουργικό κόστος.

Υποδιαιρείται υποχρεωτικά σε πέντε δευτεροβάθμιους λογαριασμούς που δείχνουν το κόστος της κάθε λειτουργίας χωριστά.

Πιο συγκεκριμένα, οι δευτεροβάθμιοι λογαριασμοί, που είναι υποχρεωτικό να εμφανίζονται σχηματίζονται έτσι:

A) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ "ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ"

Στο λογαριασμό αυτό υπάρχουν όλά τα στοιχεία του κόστους που προέρχονται από την ανάλυση των εξόδων κατ'είδος, που έχουν σχέση με την λειτουργία της παραγωγής, εκτός από τους τόκους και τα συναφή έξοδα, που δεν κοστολογούνται. Αυτό γίνεται επειδή το κόστος των αποθεμάτων δεν πρέπει να νοθεύεται με τα έξοδα αυτά ή με άλλα υπολογιστικά έξοδα που είναι δυνατόν να έχουν γίνει.

Συγκεντρώνονται επίσης τα έξοδα που διαμορφώνουν το κόστος αγορών ή το κόστος εφοδιασμού.

Η σύνθεση του κόστους λειτουργίας παραγωγής είναι δυνατό να διαμορφώνεται με τα εξής στοιχεία:

- 'Αμεσα και έμμεσα υλικά
- 'Αμεση και έμμεση εργασία
- 'Αμεσα και έμμεσα ΓΒΕ

Το κόστος της παραγωγικής λειτουργίας καταλογίζεται στα ενδιάμεσα ή τελικά προϊόντα, εκτός από τα υπολογιστικά έξοδα που μεταφέρονται στον "αποτελέσματα χρήσης".

B) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ "ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ"

Το κόστος της λειτουργίας αυτής περιλαμβάνει το μέρος των κατ'είδος και υπολογιστικών εξόδων, που έχουν σχέση με αυτήν, εκτός από τους τόκους και τα συναφή έξοδα. Το κόστος της λειτουργίας αυτής μεταφέρεται στα "αποτελέσματα χρήσης".

Γ) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ "ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ "

Στο λογαριασμό αυτό συγκεντρώνονται τα έξοδα που έχουν γίνει είτε για μακριχρόνιες έρευνες και αναπτυξιακά προγράμματα, είτε για έρευνες που θα αναλωθούν μέσα στην χρήση.

Στην πρώτη περιπτωση, τα έξοδα συγκεντρώνονται στον δευτεροβάθμιος "Κόστος παραγωγής ιδιοπαρασκευής παγίων στοιχείων".

Τα έξοδα της δεύτερης κατηγορίας μαζί με τα υπολογιστικά στοιχεία του κόστους μεταφέρονται στα αποτελέσματα χρήσης.

Δ) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ "ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ"

Τα άμεσα έξοδα πωλήσεων μεταφέρονται σε αντίστοιχο δευτεροβάθμιο των μεικτών αναλυτικών αποτελεσμάτων, επειδή διαμορφώνουν τα μεικτά αποτελέσματα.

Τα υπόλοιπα έξοδα μεταφέρονται στα αποτελέσματα χρήσης.

Ε) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ "ΕΞΟΔΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ"

Στο λογαριασμό αυτό συγκεντρώνονται οι τόνοι και τα συναφή έξοδα από όλες τις υπόλοιπες λειτουργίες, έτσι που να φαίνεται ολόκληρο το κόστος της χρηματοοικονομικής λειτουργίας, που τελικά μεταφέρεται στα αποτελέσματα χρήσης.

Το υπόλοιπο μέρος των εξόδων που πραγματοποιούνται (έξοδα λογιστηρίου, μηχανογράφησης, οικονομικής διεύθυνσης) συγκεντρώνονται και βαρύνουν τον λογαριασμό της διοικητικής λειτουργίας.

Ο λογαριασμός "θέσεις κόστους", εκτός από την προηγούμενη ανάλυση σε δευτεροβάθμιους, αναλύεται και σε τριτοβάθμιους λογαριασμούς. Οι τριτοβάθμιοι λογαριασμοί εξυπηρετούν την παρακολούθηση των κυρίων και βοηθητικών τμημάτων ανάλογα με την διοικητική ή τεχνολογική διάρθωση της κάθε επιχείρησης. Ο κάθε τριτοβάθμιος λογαριασμός παίρνει το όνομα του τμήματος που ακολουθεί.

4. Λογαριασμός "Κόστος παραγωγής"

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

- 93.00 Κόστος παραγωγής Εργοστασίου Α
- 93.01 Κόστος παραγωγής εργοστασίου Β
- 93.02 Κόστος παραγωγής εργοστασίου Γ
- 93.03
-
- 93.96
- 93.97 Κόστος παρεπόμενων δραστηριοτήτων
- 93.98 Κόστος ιδιοκαραγωγής θαγίων
- 93.99 Κόστος αναπτύξεως προϊόντων

Στους δευτεροβάθμιους λογαριασμούς του λογαριασμού αυτού συγκεντρώνεται το ολικό κόστος παραγωγής των ενδιάμεσων και τελικών φορέων, αλλά και το κόστος ερευνών και ανάπτυξης μακροχρόνιας πραγματοποίησης.

Το κόστος των λογαριασμών αυτών αποτελείται από τα άμεσα υλικά και την άμεση εργασία (άμεσο κόστος) καθώς και το υπόλοιπο κόστος παραγωγής (έμμεσο κόστος).

Οι λογαριασμοί αυτοί δέχονται και το κόστος παραγωγής που έχει σχηματισθεί στους λογαριασμούς των κέντρων κόστους, δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων.

Το κόστος των λογαριασμών αυτών είναι υποχρεωτικό να περιλαμβάνει μόνο στοιχεία που είναι απαραίτητα για να παραχθεί το προϊόν και να είναι έτοιμο για την πωλησή -ου ή για την ιδιοχρησιμοποίηση.

Οι δευτεροβάθμιοι λογαριασμοί αναλύονται σε τριτοβάθμιους για κάθε προϊόν που παράγεται, εφ'όσον η βιομηχανική μονάδα παράγει τυποποιημένα προϊόντα, και για κάθε υποπροϊόν και τα υπολείματα.

Έτσι η παραγωγή είναι εξατομικευμένη, δηλαδή γίνεται κατόπιν εντολής παραγγέλιας.

Έτσι ο λογαριασμός παραγωγή σε εξέλιξη παρακολούθει τα τμήματα της παραγγελίας που ολοκληρώνονται.

Κάλις ένας ένα μέρος της εντολής εξοφλείται πιστώνεται και ο λογαριασμός "Κόστος ολοκληρωμένης παραγωγής", που στο τέλος της χρήσης μεταφέρεται στα αποτελέσματα (όπως ο λογαριασμός κόστος πωληθέντων)

Αυτή η οιαδικασία χρεισμοποιείται όταν οι παραγγελίες είναι μακράς διάρκειας όπως η κατασκευή ενός τεχνικού έργου.

5. Λογαριασμός Αποθέματα

- 94.00 Εμπορεύματα
- 94.01 Ήποιόντα έτοιμα και ημιτελή
- 94.02 Υποπροϊόντα και υπολείματα
- 94.03 Ηπαραγωγή σε έξελιξη (προϊόντα, υποπροϊόντα ήσαν υπολείματα στο στάδιο της επεξεργασίας)
- 94.05 Αναλώσιμα υλικά
- 94.06 Ανταλλακτικά παγίων στοιχείων

94.07

94.08 Είδη συσκευασίας

94.09

.....

94.99

Οι δευτεροβάθμιοι λογαριασμοί που παρακολουθούν, όλα τα έίδη των αποθεμάτων, είντε παράγονται είντε αγοράζονται.
Ο λογαριασμός αυτός ανταποκρίνεται κατ' αρχήν στον αντίστοιχο λογαριασμό της Γενικής Λογιστικής, αλλά αναλύεται πιο πολύ, ανάλογα με τις κοστολογικές ανάγκες της βιομηχανικής μονάδας π.χ. έλεγχος της διαχείρησης των αποθεμάτων κατά κέντρο κόστους.

Η τελευταία υποδιαιρέση των αποθεμάτων κάθε κατηγορίας είναι η μερίδα αποθήκης, όπου παρακολουθήται:

- το είδος
- η ποιότητα
- η ποσότητα
- η αξία

Εάν το ίδιο απόθεμα βρίσκεται σε περισσότερες αποθήκες παρακολουθήται με τόσους λογαριασμούς όσες και η αποθήκες.

Αποθέματα είναι τα υλικά ή προϊόντα όταν αποτελούν αντικείμενο παραλαβής ή παράδοσης, εσωτερικής ή προς τα έξω.

Εσωτερική διακίνηση αποθεμάτων είναι η διακίνηση των ημιτελών για την παραπέρα κατεργασία τους από το ένα παραγωγικό τμήμα στο άλλο ή από μια φάση στην επόμενη του ίδιου τμήματος και όχι μόνο η εισαγωγή στις αποθήκες των έτοιμων ή ημιτελών προϊόντων.

Η εσωτερική διακίνηση των αποθεμάτων παρακολουθήται με την έκδοση παραστατικών ειδικών για τον σκοπό αυτό.

Οι ποσότητες που διακινούνται αποτιμόνται με κάποια μέθοδο, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η διαρκής απογραφή των αποθεμάτων, δηλαδή η διαρκής γνώση της ποσότητας και της αξίας των αποθεμάτων που βρίσκονται στις αποθήκες.

6. Λογαριασμός "Διαφορές ενσωμάτωσης και καταλογισμού

97.00 Διαφορές ενσωμάτωσης υπόλογιστικών εξόδων
και αποσβέσεων

97.01 Διαφορές ενσωμάτωσης υπόλογιστικών εξόδων

97.02 Διαφορές ενσωμάτωσης εξόδων - κόστους αποθήματων

97.03 Διαφορές πραγματοποιημένων - λογισμών ενώνεσσόδων

97.04

97.10 Διαφορές καταλογισμού

97.11

97.99

Στους δευτεροβάθμιους ή τριτοβάθμιους λογαριασμούς αυτής της κατηγορίας παρακολουθούνται όσες διαφορές δημιουργούνται από την διεδικασία του καταλογισμού των στοιχείων των εξόδων στο κόστος και των στοιχείων των οργανικών εσόδων στους αντίστοιχους λογαριασμούς της αναλυτικής λογιστικής.

Πιο συγκεκριμένα :

- "Όταν τα ποσά των εξόδων που ενσωματώνονται στο κόστος είναι μεγαλύτερα από τα ποσά που εμφανίζονται στους λογαριασμούς της γενικής λογιστικής. Αυτό, π.χ. συμβαίνει όταν το ύψος των αποσβέσεων που υπολογίζονται στη γενική λογιστική είναι μικρότερο από τα ποσά που καταλογίζονται στην κοστολόγηση.
- "Όταν τα υλικά αποτιμώνται σε προσωρινές τιμές, όταν αναλώνονται στην παραγωγή που είναι διαφορετικές από τις τελικές. Εάν οι διαφορές αυτές δεν ανακοστελούνται, μεταφέρονται στο σχετικό λογαριασμό και από εκεί στα αποτελέσματα της χρήσης.
- "Όταν ορισμένα ιδιόμορφα ή ασυνήθιστα μεγάλου ύψους έξοδα, δεν κοστολογούνται (π.χ. μια αποζημίωση εργαζομένου λόγω καταγγελίας σύμβασης), αλλά μεταφέρονται στα αποτελέσματα χρήσης.
- "Όταν κοστολογούνται διάφορα έξοδα με συμβατικές ή προϋπολογιστικές τιμές, κύρια επειδή δεν υπάρχει χρονική σύμπτωση της κοστολόγησης με την πραγματοποίηση του εξόδου (π.χ. δώρα αμοιβών προσωπικού που πραγματοποιούνται σε χρόνο εργασμένο και οι τιμές τους

Σεν είναι δυνατό να είναι γνωστές από πριν).

- "Όταν υπάρχουν ποσοτικές διαφορές ιστά τις απογραφές των αποθεμάτων.
- "Όταν εφαρμόζεται η ορθολογική κοστολόγηση και υπάρχουν διαφορές από την διαικύμανση του βαθμού απασχόλησης, με επίπτωση στο σταθερό κόστος. Όλες αυτές οι ενδεικτικές περιπτώσεις, χρεώνουν ή πιστώνουν ανάλογα το λογαριασμό " διαφορές ενσωμάτωσης και καταλογισμού", που το υπόλοιπο του μεταφέρει ανάλογα :
 - α) στο λογαριασμό " θανατάταξη εξόδων - αγορών και εσόδων"
 - β) στο λογαριασμό "Παραγωγή σε εξέλιξη"
 - γ) στο λογαριασμό "Αποθέματα" και
 - δ) στο λογαριασμό " Αποτελέσματα χρήσης"

Η ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΕΣΔΩΝ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΧ/ΣΗ

Η σχηματική απεικόνηση της εργασίας που γίνεται για τον προσδιορισμό του κόστους, περιλαμβάνει την συγκέντρωση των κατ'είδος λογαριασμών και την μεταφορά τους στους λογαριασμούς του λειτουργικού κόστους και των τελικών φορέων.
Η μεταφορά γίνεται με άμεσο μερισμό ή καταλογισμό, εφ'όσον προκειτεί για έμμεσα έξοδα.

ΑΜΟΙΒΕΣ_και_έξοδα_προσωπικου_

Ο λογαριασμός αυτός σύμφωνα με το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο έχει την έξης ανάπτυξη:

ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

60.00 Αμοιβές έμμισθου προσωπικού (περιλαμβάνονται και προσαυξήσεις λόγω νυκτερινών, Κυριακών ήλπ.)

60.01 Οικογενειακά επιδόματα

60.02 Αμοιβές υπερωριακής απασχόλησης

60.03 Δώρα εορτών (Χριστουγέννων και Πάσχα)

60.04 Αποδοχές επίσημων αργιών

60.05 Αποδοχές ασθένειας

60.06 Αποδοχές κανονικής αδειας

60.07 Επιδόματα κανονικής αδειας

60.08 Αποζημιώσεις μη χορηγούμενων αδειών

60.09 Ποσοστά για πωλήσεις και αγορές

60.10 Έκτακτες αμοιβές (πριμ, βραβεία, επιδόματα, ήλπ.)

60.11 Αμοιβές εκτός έδρας

60.12 Αμοιβές μαθητευόμενων.

60.00.13

.....

60.0099

60.01 ΑΜΟΙΒΕΣ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

60.01.00 Τακτικές αποδοχές (περιλαμβάνονται και προσαυξήσεις λόγω νυκτερινών, Κυριακών κλπ.)

- 01 Οικογενειακά επιδόματα
- 02 Αμοιβές υπερωριακής απασχόλησης
- 03 Δώρα εορτών (Χριστούγεννα και Γάσχα)
- 04 Αποδοχές επίσημων αργιών
- 05 Αποδοχές ασφενείας
- 06 Αποδοχές κανονικής άδειας
- 07 Επιδόματα κανονικής άδειας

60.01.08 Αποζημιώσεις μη χορηγούμενων άδειών

- 09 Ποσοστά για πωλήσεις και αγορές
- 10 Έκτακτες αμοιβές (πρίμ, βραβεία, επιδόματα ή αποζημιώσεις για παροχές σε είδος)
- 11 Αμοιβές εκτός έδρας
- 12 Αμοιβές μαθητευωμένων

60.01.13

.....

60.01.99

60.02 ΠΑΡΕΙΚΜΕΝΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΞΕΩΔΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

60.02.00 Έιδη ένδυσης

- 01 Έξοδα στεγάσεως
- 02 Επιχορηγήσεις και λοιπά έξοδα κυλικείου και εστιατορίου
- 03 Έξοδα φυχαγγίας προσωπικού (κατασκηνώσεις)
- 04 Έξοδα επιμορφώσεως προσωπικού (δίδακτρα, εκπαιδευτικά ταξίδια ή έξοδα μετεκπαίδευσης)
- 05 Έξοδα ιατροφαρμακευτικής περιθαλφής
- 06 Ασπάλιστοα προσωπικού (ομαδικής ή ατομικής ασφάλισης

60.02.07

.....

60.02.99 Λοιπές παρεπόμενες παροχές προσωπικού.

60.03 ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ ΕΜΜΙΣΕΟΥ ΠΡ/ΚΟΥ

60.03.00 Έργοδοτικές εισφορές ΙΚΑ

- 01 Έργοδοτικές εισφορές λοιπών ταμείων κύριας ασφάλισης
- 02 Έργοδοτικές εισφορές ταμείων επικουρικής ασφάλισης
- 03 Φόρος α.ν. 843/1948
- 04 Χαρτόσημο μισθοδωσίας

60.03.05

.....

60.03.99

60.04 ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΝΙΣΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΥ

ΗΡΟΣΩΗΙΚΟΥ

60.04.00 Έργοδοτικές εισφορές ΙΚΑ

- 01 Έργοδοτικές εισφορές λοιπών ταμείων κύριας ασφάλισης
- 02 Έργοδοτικές εισφορές ταμείων επικουρικής ασφάλισης
- 03 Φόρος α.ν. 843/1948
- 04 Χαρτόσημο μισθοδωσίας

60.04.05

.....

60.04.99

60.05 ΑΠΟΣΗΜΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ Η ΕΞΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

60.05.00 Αποζημιώσεις απολύσεως ή εξόδου από την υπηρεσία
έμμισθου προσωπικού

- 01 Αποζημιώσεις απολύσεως ή εξόδου από την υπηρεσία
ημερομίσθιου προσωπικού

60.05.02

.....

60.05.99

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤCY ΚΟΣΤΟΥΣ ΗΑΡΑΓΩΓΗΣ

Τα προβλήματα μάρκετινγκ και βιομηχανικής μορφολογίας, τα προβλήματα διαφήμισης, πρώθησης των προϊόντων, έρευνας της αγοράς και βελτίωση της παραγωγίκότητας ολοένα και περισσότερο απασχολούν τις παραγωγικές μονάδες.

Οι δαπάνες για την αντιμετώπιση των παραπάνω προβλημάτων συχνά αναφέρονται σαν δαπάνες παραγωγής.
Κατά την άποψη που επικρατεί, το κόστος παραγωγής προσδιορίζεται από τρείς κατηγορίες εξόδων - στοιχείων:

- Τα άμεσα υλικά ή πρώτες ύλες
- Την άμεση εργασία
- Τα Γενικά Βιομηχανικά Έξοδα

ΤΑ ΑΜΕΣΑ ΥΛΙΚΑ

Δύο είναι οι μεγάλες κατηγορίες του κόστους:

- Τα έξοδα κατ'είδος, ...
- τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή του προϊόντος.

Τα υλικά παραγωγής ποικίλουν, ανάλογα με το είδος του προϊόντος ή των προϊόντων που κατασκευάζονται σε μια βιομηχανική επιχείρηση και λογιστικά παρακολουθούνται με τους πιο κάτω λογαριασμούς:

1. Πρώτες και βοηθητικές ύλες. Υλικά συσκευασίας.
2. Αναλώσιμα υλικά.
3. Ανταλλακτικά παγίων στοιχείων.
4. Είδη συσκευασίας

1. Σλογαριασμός "Πρώτες και βοηθητικές πρώτες ύλες - Υλικά συσκευασίας" αναπτύσσεται σε δευτεροβάθμιους λογαριασμούς με την εξής μορφή:

- "Πρώτες και βοηθητικές ύλες": Περιλαμβάνει όλα τα υλικά που αγοράζει μια βιομηχανική μονάδα και που είναι απαραίτητα για την παραγωγή των προϊόντων που επεξεργάζεται.

Πρώτες ύλες όμως θεωρούνται καὶ έτοιμα μέρη που αγοράζονται για να συναρμολογηθούν με μέρη που κατασκευάζονται από την ίδια την βιομηχανία καὶ να ολοκληρώσλουν το προϊόν.

ΚΑΡΔΕΙΓΜΑ

Σε μια βιομηχανία παραγωγής τηλεοράσεων, τα κλαίσια της οθόνης αγοράζονται έτοιμα καὶ συναρμολογούνται για την ολοκλήρωση του προϊόντος, μαζί με τα υπόλοιπα μέρη του προϊόντος που παράγεται από την βιομηχανία.

Οι βοηθητικές ύλες είναι υλικά που είναι απαραίτητα για την κατασκευή του προϊόντος, αλλά δεν είναι πρώτιστης σημασίας για την κατασκευή του προϊόντος.

Π.χ. Για την κατασκευή του κρασίου, κόστος πρώτης ύλης είναι το κόστος του μούστου καὶ κόστος βοηθητικής είναι το κόστος του καλλίου καὶ του κιτρικού οξέως, υλικά που χρησιμοποιούνται για την ζύμωση καὶ τελειοποίηση του τελικού προϊόντος.

Υλικά συσκευασίας, είναι τα υλικά που χρησιμοποιούνται ώστε τα προϊόντα να φτάνουν συσκευασμένα στην αγορά.

Π.χ. το λεπτό χαρτί που περιέχει τις σοκολάτες, ή οι εττικέτες που χρησιμοποιούνται για την εμφιάλωση των ποτών.

2. "Αναλώσιμα υλικά" είναι αυτά που προορίζονται για την συντήρηση του Πάγιου εξοπλισμού μιας βιομηχανικής μονάδας Η ανάπτυξη σε δευτεροβάθμιους γίνεται σύμφωνα με την μορφή των παγίων στοιχείων που χρησιμοποιούνται σε κάθε βιομηχανία.

4. "Είδη συσκευασίας" είναι τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την συσκευασία των προϊόντων κατά την πωλησή τους.

Η λογιστική διαδικασία παρακολούθησης όλων των λογαριασμών των υλικών που αναφέρθηκαν είναι:

Χρεώνονται:

1. Με την αξία των αποθεμάτων που προέρχονται από την προηγούμενη χρήση.
2. Με την αξία των τιμολογίων αγοράς των υλικών κατά την διάρκεια της χρήσης.
3. Με το σύνολο όλων των εισικών εξόδων αγοράς των υλικών που βαρύνουν τους λογαριασμούς των υλικών.

4. Με τις πιθανές επιστροφές των υλικών που χρεισμοποιήθηκαν.

Πιστώνονται:

1. Με όλες τις επιστροφές των υλικών που γίνονται στους προμηθευτές μέσα στην διάρκεια της χρήσης (επιστροφές αγορών)
2. Με τις εκπτώσεις που χορηγούν οι προμηθευτές μέσα στην διάρκεια της χρήσης (εκπτώσεις αγορών)
3. Με την αξία κτήσης των ποσοτήτων που εισάγονται στο τμήμα παραγωγής για την κατασκευή των προϊόντων.

Ειδικότερα, τα είδη συσκευασίας, εάν επιστρέφονται από το πελάτη, παρακολουθούνται ίδιαίτερα.

Αποτίμηση_των_αποθεμάτων

Με τον όρο αποθέματα εννοούμε το σύνολο των υλικών που έχουν αγοραστεί από την οικονομική μονάδα και που θα χρειστηθούν για την κατασκευή των προϊόντων είτε άμεσα σαν πρώτες και βοηθητικές ύλες, είτε για την εξασφάλιση της καλής λειτουργίας της παραγωγής.

Με τον όρο αποτίμηση εννοούμε την διαδικασία προσδιορισμού του κόστους:

- α) των υλικών που θα αναλαθούν ιδίας φορά για την παραγωγή των προϊόντων,
- β) των υλικών που δεν χρησιμοποιήθηκαν ακόμα στην παραγωγή,
- γ) των προϊόντων που δεν έχει ολοκληρωθεί η παραγωγή τους (ημιτελής παραγωγή), κατά το τέλος της χρήσης.

Η ανάγκη για αποτίμηση των αποθεμάτων προκύπτει από το γεγονός ότι οι τιμές της αγοράς τους αυξομειώνονται, άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο.

Οι αιτίες είναι διάφορες και εξαρτώνται σπό το είδος των αποθεμάτων.

Ο παράγοντας της εποχιακής προσφοράς και των καιρικών συνθηκών, για παράδειγμα, είναι αποφασιστικοί παράγοντες για την διαμόρφωση των τιμών των αγροτικών προϊόντων.

Οι συνεχείς αυξήσεις των τιμών είναι ένας ακόμα αποχαστικός παράγοντας, όπως και οι επιδράσεις των τεχνολογικών τελειοποιήσεων σε ορισμένα είδη.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι αποτίμησης και κοστολόγησης των αποθεμάτων που υποκεινται στις παρακάτω αρχές:

α) Μια επιχείρηση πρέπει να ακολουθεί πάντα την ίδια μέθοδο αποτίμησης.

β) Η αποτίμηση των αποθεμάτων τέλους χρήσης γίνεται με μιά από τις μεθόδους αποτίμησης που θα διαλέξει η επιχείρηση. Υποχρεωτικά όμως, σύμφωνα με τον κώδικα φορολογικών στοιχείων, η αποτίμηση πρέπει να γίνεται και με την τρέχουσα τιμή της τελευταίας μέρας της χρήσης.

Από τις δύο αυτές αποτιμήσεις, η επιχείρηση είναι υποχρεμένη να εμφανίσει στον Ισολογισμό της αυτήν με την χαμηλότερη αξία (αρχή της συντήρητηκότητάς)

Πρέπει να σημειωθεί, ότι η παρακολούθηση των αποθεμάτων με την περιοδική ή διαρκή απογραφή θα συναρτάται με τις μεθόδους αποτιμήσής τους.

Μέθοδοι αποτίμησης των αποθεμάτων

α) Στην τιμή κτήσης

μέθοδος FIFO

Η μέθοδος αυτή βασίζεται στην παραδοχή ότι το απόθεμα που αγοράζεται πρώτο εξέρχεται από την αποθήκη για βιομηχανοποίηση, πρώτο, άρα το κόστος των αποθεμάτων που μένουν προέρχεται από τις τελευταίες αγορές.

μέθοδος LIFO

Η μέθοδος αυτή προκύπτει από την παραδοχή ότι το απόθεμα που χρησιμοποιήται για την παραγωγή προϊόντων, προέρχεται από τις τελευταίες αγορές.

Έτσι το κόστος των αποθεμάτων που μένουν, προέρχεται από το απόθεμα αρχής χρήσης και τις άμεσες επόμενες αγορές.

μέθοδος σταθερού μέσου όρου

Υπολογίζεται ένας νέος μέσος όρος τιμής μετά από κάθε νέα αγορά

β) Τιμή κατικατάστασης

Θεωρήται τη ρέχουσα αγοραία τιμή κατά την στιγμή της αποτίμησης των αποθεμάτων.

γ) Μέθοδος πρότυπης τιμής

Η τιμή των αποθεμάτων που μένουν προκαθορίζεται με βάση κριτήρια και προδιαγραφές που έχουν ληφθεί υπόψη από πρίν και χρησιμοποιήθηκαν πάλι στον εσωτερικό έλεγχο της παραγωγής.

ΓΕΝΙΚΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

* Όπως έχει αναφερθεί το κόστος ενός προϊόντος προσδιορίζεται από τρείς κατηγορίες στοιχείων:

- Την άμεση εργασία
- Τα άμεσα υλικά
- Τα Γενικά Βιομηχανικά Έξοδα (ΓΒΕ)

Τα ΓΒΕ ή έξοδα παραγωγής ή κόστος μετατροπής περιλαμβάνουν όλα τα έξοδα που συνδέονται με την παραγωγική διαδικασία και που δεν εντάσσονται μέσα στις δύο πρώτες κατηγορίες.

Πιο συγκεκριμένα τα ΓΒΕ περιλαμβάνουν:

α) Την έμμεση εργασία. Έμμεση είναι η εργασία που δεν πραγματοποιήθηκε κατ'ευθείαν και δεν συνδέεται με την παραγωγή συγκεκριμένου προϊόντος, επομένως βαρύνει ολόκληρη την παραγωγή.

Για πυράδειγμα, οι αποδοχές των εργαζομένων στις βοηθητικές εργασίες καθώς και όλες οι παρεπόμενες αμοιβές.

β) Τα έμμεσα υλικά. Έμμεσα υλικά είναι εκείνα που το κόστος τους δεν ενσωματώνεται στο κόστος των προϊόντων.

Αυτά είναι το κόστος όλων των λογαριασμών των υλικών εκτός από το λογαριασμό "Πρώτες και βοηθητικές ύλες - γλυκά συσκευασίας".

γ) Διάφορα γενικά έξοδα εργοστασίου. Είναι πολυάριθμοι συνήθως οι λογαριασμοί που συγκεντρώνονται στην κατηγορία αυτή, αλλά οι πιο χαρακτηριστικοί είναι:

- Αποσβέσεις εργοστασίου
- Φωτισμός - "Υδρευση εργοστασίου
- Έξοδα ουγιτρήσεων και επισκευών
- Ενοίκια κτιρίων εργοστασίου ή αποθηκών κ.ά.

Όλα τα ΓΒΕ ίπως φαίνεται από το περιεχομένό τους, περιλαμβάνουν ετερογενή στοιχεία. Ανάλογα με τα στοιχεία που επικρατούν κάθε φορά είναι:

- α) Μεταβλητά, σε σχέση με την μεταβολή του ύψους της παραγωγής
- β) Σταθερά, χωρίς να μεταβάλλονται από την μεταβολή του ρύθμου απασχόλησης μέσα σε μια χρήση
- γ) Ημιμεταβλητά, όταν μεταβάλλονται τα επίπεδα βαθμού απασχόλησης μέσα σε μια χρήση.

Η πιο σημαντική διάκριση των ΓΒΕ είναι η σχέση τους με τα κύρια τμήματα και βοηθητικά τμήματα της επιχείρησης.

Έτσι διαιρίνονται σε:

- α) Άμεσα ΓΒΕ, που προέρχονται άμεσα από την λειτουργία των κύριων ή βοηθητικών τμημάτων και δεν χρειάζονται επιμερισμό.
- β) Έμμεσα ΓΒΕ που καταλογίζονται στα βοηθητικά τμήματα παραγωγής με επιμερισμό. Ο επιμερισμός γίνεται με ανάλογο κριτήριο.

Υπάρχει ίσως μια ακόμα κατηγορία ΓΒΕ που καταλογίζεται μόνο στα κύρια τμήματα παραγωγής.

Η κατηγορία αυτή είναι το κόστος των βοηθητικών τμημάτων.

Όπως έχουμε αναφέρει, τα βοηθητικά τμήματα της παραγωγής έχουν σαν σκοπό την εξυπηρέτηση των κύριων τμημάτων.

Τα τμήματα αυτά δέχονται άμεσα όσα ΓΒΕ διμηουργούνται για την λειτουργία τους και έμμεσα όσα ΓΒΕ επιμερίζονται σε αυτά.

Πιο συγκεκριμένα, τα βοηθητικά τμήματα κοστολογούνται για την παρακολούθηση και έλεγχο της εργασίας που πραγματοποιήθηκε αλλά και για τον προσδιορισμό του ύψους της αναγκαίας για την λειτουργία τους δαπάνης.

Το κόστος των βοηθητικών τμημάτων αφού μετρηθεί, θα επιβαρύνει τα κύρια κέντρα παραγωγής, επειδή ο σκοπός των βοηθητικών κέντρων είναι η υποβοήθηση της λειτουργίας των κυρίων. Σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να εξεταστεί ή σχέση που έχουν τα βοηθητικά τμήματα μεταξύ τους και με τα κύρια.

Θα πρέπει δηλαδή να εξακριβωθεί εάν τα βοηθητικά τμήματα υπηρετούν άμεσα τα κύρια και άλλα βοηθητικά και δέχονται ταυτόχρονα υπηρεσίες και από βοηθητικά ή όχι.

Παράδειγμα τέτοιων περιπτώσεων αλληλοπαροχών των υπηρεσίων μεταξύ των τμημάτων, είναι το τμήμα ατμοπαραγωγής.

Το τμήμα αυτό χρησιμοποιεί παράληλα ηλεκτρική ενέργεια που την παίρνει από το τμήμα ηλεκτροπαραγωγής. Η ηλεκτροπαραγωγή παρέχει υπηρεσίες σε όλα τα τμήματα χωρί να δέχεται υπηρεσίες από αυτά.

Ο καταλογισμός των αλληλοπαροχών είναι εξαρετικά πολύπλοκο ζήτημα και εξαρτάται από τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε βιομηχανικής μονάδας.

Πάντως μπορούμε να ορίσουμε δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

α) Το βοηθητικό τμήμα να παρέχει μόνο τις υπηρεσίες του σε άλλα βοηθητικά ή κύρια τμήματα.

β) Το βοηθητικό τμήμα να δίνει σε άλλα και να δέχεται από άλλα βοηθητικά τμήματα τις υπηρεσίες τους, οπότε διαμορφώνεται η αλληλοπαροχή.

Η συγκέντρωση των ΓΒΕ που χρησιμοποιούνται σε μια βιομηχανική επιχείρηση μέσα σε μια περίοδο, παρουσιάζει ένα πρόβλημα χρόνου. Τα έξοδα πραγματοποιούνται μέσα σε ένα σχετικά μακρό διάστημα, που συνήθως δεν εξυπηρετεί τις ανάγκες τις κοστολόγησης.

Δηλαδή τα έξοδα συγκεντρώνονται και παρακολουθούνται μέσα σε μια χρήση, διάστημα που δεν συμπίπτει πάντα με την κοστολογική περίοδο.

Τότε προσδιόριζονται προϋπολογιστικά ΓΒΕ και διμηουργούνται προϋπολογιστικές συντελεστές επιβάρυνσης της παραγωγής.

Ο συντελεστής αυτός προσδιορίζεται από την εξής σχέση:

ΕΤΗΣΙΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΒΕ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Η παραγωγή χρεώνεται με τα προϋπολογιστικά ΓΒΕ με πίστωση των καταλογισθέντων ΓΒΕ και στο τέλος της περιόδου γίνεται σύγκριση ανάμεσα στα προϋπολογισμένα και πραγματοποιηθέντα ΓΒΕ.

Ηάρα πολλές φορές, για να είναι ακριβέστερος ο προϋπολογιστικός συντελεστής, αναθεωρήται κατά διαστήματα και μέσα στη διάρκεια της περιόδου, με την εφαρμογή των δεδομένων που είτε δεν ήταν δυνατό να προβλεφθούν είτε είναι έντακτα και τυχαία.

ΤΑ ΑΜΕΣΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ

Εργασία είναι ο φυσικός ή πνευματικός μόχθος που αναλίσκεται στην παραγωγή ενός προϊόντος.

Οι αμοιβές προσωπικού περιλαμβάνουν το σύνολο των δαπανών που έχουν γίνει σε μια περίοδο για την χρησιμοποίηση του ανθρώπινου παράγοντα από μια οικονομική μονάδα.

Η ανθρώπινη εργασία που χρησιμοποιείται από τις οικονομικές μονάδες είναι ένα δυναμικό στοιχείο όπου θα πρέπει να μετασχηματισθεί σε μετρήσιμο μέγεθος για να κοστολογηθεί.
Υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι για να παρακολουθήται ένα τόσο αστάθμητο στοιχείο από πλευράς κοστολόγησης.

Η εργασία μετριέται είτε ποσοτικά, είτε ποιοτικά, είτε με τον συνδιασμό και των δύο.

Υπάρχουν πάρα πολλά συστήματα εργασίας που δεν θα αναλυθούν.
Έκείνο που ενδιαφέρει από πλευράς κοστολόγησης είναι η διάκριση των εργατικών σε άμεσα και έμμεσα.

Η διάκριση των εργατικών σε άμεσα και έμμεσα στηρίζεται στην προσπάθεια συνδέσεως κάθε εργατικού κόστους με την αιτία που το προιάλεσε και γίνεται με κριτήριο την δυσχέρεια συνυπολογισμού τους στο κόστος των προϊόντων.

Άμεσο κόστος εργατικών είναι εκείνο που έφερνε απ'ευθείας και όχι μετά από υποεγγισμό το αντικείμενο της κοστολόγησης.
Άμεσα εργατικά είναι είναι τα ημερομίσθια των εργαζομένων που ενεργούν απ'ευθείας επι των πρώτων υλών, για την μεταποίηση αυτών σε έτοιμα προϊόντα.

Τα έμμεσα ημερομίσθια προσδιορίζονται με κατάλληλες μετρήσεις και διαχωρίζονται κατά προϊόν με ακρίβεια.

Όπως επίσης είναι δυνατόν το συνολικό κόστος της άμεσης εργασίας να διαχωρισθεί και κατά έργο ή κατά διαδικασία.

Στις μεγάλες επιχειρήσεις που απασχολούν πολυάριθμο προσωπικό, συντάσσονται πολλές μισθεδοτικές καταστάσεις συνήθως μία για κάθε παραγωγικό τμήμα και για κάθε είδος εργατικών.

Οι μισθοδοτικές ιαταστάσεις διευκολύνουν την εξόφληση των εργαζομένων και τον ακριβή μερισμό των εργατικών στα κοστολογούμενα τμήματα και κοστολογούμενα προϊόντα.

Στον υπολογισμό της αξίας της εργασίας θα πρέπει να περιλαμβάνονται και οι πρόσθετες αμοιβές δώρων Χριστουγέννων και Ηλίσχα, τα επιδόματα αδείας, τα επιδόματα ασθενείας, οι αποζημιώσεις σε περίπτωση ιαταγγελίας της σύμβασης εργασίας από το μέρος της επιχείρησης καθώς και τα είδη ενδύσεως και υποδήσεως όπως είναι υποχρεωτικά για τον εργοδότη.

Τα άμεσα εργατικά αντιπροσωπεύσυν το μεγαλύτερο μέρος του εργατικού κόστους και αποτελούν το δεύτερο κατά σειρά σε μέγεθος στοιχείο του κόστους παραγωγής, και είναι άμεσο και αναλογικό κόστος ως προς την ποσοτική παραγωγή.

ΗΧΕΙΑ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΠΑΡΑΚΟΛΥΘΗΣΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΚΑΤ' ΕΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ

Συνεχίζοντας το παράδειγμα των ΓΒΕ υποθέτουμε, ότι η βιομηχανική επιχείρηση αγόρασε πρώτες ύλες 5.500.000 δρχ. και βοτικές δρχ. 500.000.

Τα υλικά αυτά χρησιμοποιούνται για να παραχθούν 10.000 μονάδες του μοναδικού προϊόντος Η1, που πωλήθηκαν, αλλά έχουν αποθηκευτεί από την επιχείρηση και εμφανίζονται στο λογαριασμό, παραγωγή σε εξέλιξη, και που έχει δεχθεί μόνο τα υλικά αυτά.

Τα ΓΒΕ έχουν κατανεμηθεί, στα κύρια και βοηθητικά τμήματα της επιχείρησης και τα λοιπά έξοδα που έχουν γίνει μέσα στην ίδια περίοδο είναι:

- ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ		Δρχ.	500.000
Διοίκηση	Δρχ.	300.000	
Διάθεση	"	450.000	
Χρημ/ση	"	250.000	
(Θι εργοδοτικές εισφορές περιλαμβάνονται στην παραπάνω από τα άνω)			
- ΑΙΓΑΙΟΣ ΒΕΣΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ	"	1000.000	
- ΑΙΓΑΙΟΣ ΒΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ	"	500.000	
- ΕΝΟΙΚΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ	"	500.000	
- ΠΡΟΗΘΕΙΣΣ ΑΝΤΙΗΠΡΟΣΩΠΩΝ	"	600.000	
- ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ	"	60.000	
- ΥΔΡΕΥΣΗ	"	10.000	
- ΤΗΛΕΟΠΟΙΚΙΝΩΝΙΕΣ	"	380.000	
- ΧΡΗΜΑΤΟCOΙΚΟΥ ΟΙΚΑ ΕΞΟΔΑ	"	2000.000	
- ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΒΛΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ	"	3000.000	
- ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ	"	100.000	
- ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ	"	200.000	
- ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΉΥΡΟΣ	"	200.000	
- ΑΝΩΙΒΕΣ ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΙΚΟΥ SERVICE	"	150.000	

	ΣΥΝΟΛΟ	"	9700.000

Έκτος από την προηγούμενη ανάπτυξη των ΓΒΕ, θα πρέπει να ανφερθούμε ακόμα και σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις διερεύνησης δαπανών, που επιβαρύνουν τα ΓΒΕ.

Μια από τις περιπτώσεις αυτές είναι η παραγωγή ελλατωματινών ή σχεδόν κατεστραμένων προϊόντων.

Επειδή υπάρχει συνήθως πρόβλεψη για ιαπωνικό ποσοστό παραγωγής "σκάρτων" εάν η ποσότητα είναι μέσα στο όριο αυτό τότε δεν θεωρήται ζημιά.

Εάν όμως μια ολόκληρη μερίδα έχει καταστραφεί για το σύνολο της ποσότητας που καταστράφηκε είναι ζημιά.

Η ζημιά αυτή με όποιον τρόπο θα αν προκύπτει, μπόρει να χαρακτηρισθεί είτε σαν:

- α) ΓΒΕ του τμήματος που έγινε η κακή κατασκευή
- β) Κόστος κανονικής κατασκευής.

Με την πρώτη λύση η ζημιά βαρύνει την παραγωγή όλου του τμήματος ενώ σύμφωνα με τη δεύτερη, η ζημιά βαρύνει αποκλειστικά την παραγωγή του συγκεκριμένου προϊόντος, δύον σημειώθηκε.

Τα ΓΒΕ χρεώνονται ακόμα με τις δαπάνες που διμηουργούνται από την επανάληψη μιας ή περισσοτέρων κατεργασιών που λέγονται δαπάνες κατεργασίας.

Ακολουθεί ένα παράδειγμα επιμερισμού ΓΒΕ με μερισμό. Ανάλογα με την φύση των εξόδων της βιομηχανικής μονάδας ακολουθήται είτε μερισμός των ΓΒΕ είτε καταλογισμός τους στην παραγωγή.

ΛΙΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΦΥΛΛΟΥ ΜΕΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ

Σε μια βιομηχανική επιχείρηση το σύνολο των εξόδων κατ' είδος, που πραγματοποιήθηκαν σε μια περίοδο για την παραγωγή είναι:

Αποσβέσεις μηχανημάτων	Δρχ.	500.000
Αποσβέσεις κτιρίων	"	1.000.000
Ασφάλιστρα μηχ/των	"	270.000
Παροχές προσωπικού	"	80.000
Μισθοί παραγωγής	"	130.000
Ημερομίσθια παραγωγής	"	270.000
Εργοδοτικές εισφορές	"	87.000
Ενοίκια τεχνικών εγκαταστάσεων	"	300.000
Ηλεκτρισμός παρ/κης διαδ/σίας	"	150.000
Υδρευση " "	"	80.000
Φωτισμός " "	"	50.000
Βοηθητικά υλικά	"	500.000
Επισκευές και συντηρήσεις μηχ/των	"	133.000
" " " - κτιρίων "	"	150.000
Τηλεποικινωνίες	"	300.000
<hr/>		
ΣΥΝΟΛΟ	"	4.000.000

Στην επιχείρηση λειτουργούν δύο κύρια τμήματα παραγωγής: T1 και T2 και τρία βοηθητικά: β1, β2, β3 . Το πρώτο βοηθητικό τμήμα παρέχει τις υπηρεσίες του στα υπόλοιπα βοηθητικά τμήματα, ενώ τα υπόλοιπα βοηθητικά τμήματα εξυπηρετούν τα κύρια τμήματα.

Τα άμεσα ΓΒΣ βαρύνουν τα τμήματα παραγωγής σύμφωνα με την πιο κάτω κατανομή.

ΑΜΕΣΑ ΓΒΕ	ΚΥΡΙΑ ΤΜΗΜΑΤΑ		ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ			ΣΥΝΟΛΟ
	T.1	T.2	β1	β2	β3	
Αποσβέσ. μηχ/των	125000	150000	70000	90000	65000	500000
Ασφάλιστρα μηχ/των	67500	81000	37800	48600	35100	276000
Ημερομίσθ. παραγωγ.	100000	140000	10000	8000	12000	270000
Εργοδοτικές εισφορές	21750	30450	2180	1740	2610	58730
Παροχές προσωπικού	29600	41500	3000	2400	3500	80000
Βοηθητικά υλικά	300000	200000	----	----	----	500000
Σπισχ. κ/ συντ. μηχαν.	33250	39900	18620	23940	17298	133000
ΣΥΝΟΛΟ	677100	682850	141600	174680	135500	1811730

Για τον καταμερισμό των ΓΒΕ έγινε σχετική έρευνα για να προσδιορισθούν οι συντελεστές που διαμορφώνουν το ύψος τους.

Τα κριτήρια έχουν επιλεγεί για τα τμήματα και είναι:

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΜΕΡΙΣΜΟΥ	T1	T2	β1	β2	β3
Επιφάνεια κτιρίων	220	270	100	130	80
Αριθμός εργαζομένων	18	20	5	5	2
Ποσοστό ανάλωσης σε ΚΩΗ	38	42	8	7	5
Ποσοστό ανάλωσης υλικών	60	40	-	-	-
Ποσοστό ισχύος μηχανημάτων	36	40	-	19	5
Ωρες-συντήρησης-μηχανών	55	45	-	-	-

Η κατανομή των ΓΒΕ στα κύρια και βοηθητικά τμήματα παραγωγής θα γίνει: Αποσβέσεις, επισκευές και συντηρήσεις κτιρίων, ανάλογα με την επιφάνεια που καλύπτουν τα τμήματα. Μισθοί παραγωγής εργοδοτικές εισφορές, τηλεπικοινωνίες και υδρευση, ανάλογα με τον αριθμό εργαζομένων στα τμήματα. Ενοικία τεχνικών εγκαταστάσεων ανάλογα με την ισχύ των μηχανημάτων.

- Ηλεκτρισμός: ανάλογα με το ποσοστό κατανάλωσης σε KWH.
- Φωταέριο: ανάλογα με το ποσοστό ανάλωσης υλικών.

Η ανακατανομήτων βοηθητικών τμημάτων οταν κύρια θα γίνεται:

- Για το β1 στην βάση του ποσοστού ισχύος μηχανημάτων.
- Για το β2 στην βάση του ποσοστού ανάλωσης υλικών.
- Ήταν το β3 στην βάση του ποσοστού των ωρών συντήρησης των τμημάτων.

Η σειρά εργασίας για τον μερισμό των ΓΒΕ στα κύρια και βοηθητικά τμήματα με τελικό σκοπό την κοστολογησή τους στο προϊόν, είναι:

Πρώτα συγκεντρώνονται τα άμεσα ΓΒΕ δύσα δηλαδή δεν χρειάζονται μερισμό. (είναι ήδη συγκεντρωμένα στον πρώτο πίνακα)

Μετά συντάσσεται ένα υπολογιστικό σημείωμα, από το οποίο προκύπτουν οι μερισμοί των έμμεσων ΓΒΕ, ανάλογα με τα κριτήρια.

Στην συνέχεια συντάσσεται το φύλλα μερισμού των εξόδων.

Τέλος διαμορφώνονται οι συντελεστές επιβάρυνσης με ΓΒΕ, για το κάθε κύριο τμήμα αν διαιρεθούν τα κατά τμήμα ΓΒΕ με το σύνολο ωρών λειτουργείας των μηχανημάτων.

ΦΥΛΛΟ ΜΕΡΙΣΜΟΥ

Η επιχείρηση παρακολουθεί το κόστος με αυτόνομη λειτουργία των λογαριασμών κοστολόγησης.

Τα κριτήρια μερισμού για το φύλλο μερισμού των εξόδων είναι:

- "Τηλεπικοίνωνίες"

Παραγωγή	28,3%	της συνολικής ανάλωσης
Διοίκηση	23%	" " "
Διάθεση	43,7%	" " "
Χρημ/ση	5%	" " "

- "Ασφάλιστρα Πυράς"

Διοίκηση	, 35%	της συνολικής ανάλωσης
Χρημ/ση	15%	" " "
Διάθεσης	50%	" " "

- "Αποσβέσεις κτιρίων" κατανέμονται στις λειτουργίες με τον ίδιο τρόπο που κατανέμεται ο λογαριασμός "Ασφάλιστρα Πυρός"

- "Ηλεκτρισμός" και "Υδρευση"

Διοίκηση	45%
Χρημ/ση	20%
Διάθεση	35%

Η λογιστική εργασία θα περιλαμβάνει:

α) Την ενημέρωση του λογαριασμού "Διάμεσοι-αντικριζόμενοι λογαριασμοί", που θα δεχτεί στην αναλυσή του όλους τους λογαριασμούς της Γενικής Λογιστικής.

Μετά την ενημερωσή του, το ισοζύγιο των αναλυτικών λογαριασμών θα είναι:

**ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ
"ΔΙΑΜΕΣΟΙ ΑΝΤΙΚΡΙΖΟΜΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ"**

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
Παραγωγή σε εξέλιξη	6000.000	-
Αποσβέσεις παγίων λογισμένες	3000.000	-
Άμοιβές και έξοδα προσ/κού λογισμένα	1567.000	-
Άμοιβές και έξοδα τρίτων λογισμένα	750.000	-
Παροχές τρίτων λογισμένες	2783.000	-
Φόροι-τέλη λογισμένα	100.000	-
Τόκοι και συναφή έξοδα λογισμένα	2000.000	-
Διάφορα έξοδα λογισμένα	<u>3000.000</u>	-
ΣΥΝΟΛΟ	19200.000	

Ο πρωτοβάθμιος λογαριασμός στο γενικό καθολικό είναι:

X "Διάμεσοι αντικριζόμενοι-λογαριασμοί" II

19.200.000

Ο λογαριασμός αυτός θα αποτελέσει τη βάση για την ανακατάταξη των εξόδων.

β) Εγγραφές για την ανακατάταξη των εξόδων κατ το μερισμό τους στα κέντρα κόστους.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

	ΜΕΡΙΚΑ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΕΞΩΔΑ ΚΑΤ'			
ΕΙΔΟΣ ΠΡΟΣ ΜΕΡΙΣΜΟ		13200.000	
<u>Δημοικές και έξοδα προσ/κού</u>			
Μισθοί παραγωγής	130.000		
Ημερομ/θια παραγ/γής	270.000		
Έργ/κες εισ/ρές παραγ.	87.000		
Μισθοί και επιβ/σης διοικ/σης	300.000		
Μισθοί και επιβ/σες διάθ/σης	450.000		
Μισθοί και επιβ/σες χρημ/σης	250.000		
Παροχές προσωπικού	80.000		
<u>Δημοικές και έξοδα τρίτων</u>		750000	
Λοιπές προμήθειες τρίτων	600.000		
Επεξεργασίες από τρίτους	150.000		
<u>Παροχές τρίτων</u>		2783000	
Ηλεκτρικό ρεύμα παραγωγής	150.000		
Φωταέριο παραγωγής	50.000		
Υδρευση παραγωγής	80.000		
Τηλεποιητικών ινών	530.000		
Ενοίκια	800.000		
Ασφάλιστρα	670.000		
Επισκευές συνιηρήσεις	433.000		
Λοιπές παροχές τρίτων	70.000		
Σύνολο - Τέλη		100000	
ΣΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ			

	ΜΕΡΙΚΑ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
ΑΠΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑ			
Τόκοι και συναφής έξοδα		2000000	
Διάφορα έξοδα		3000000	
Έξοδα προβολής και διαφήμησης			
Αποσβέσεις παγίων		3000000	
Αποσβέσεις κτιρίων	2000000		
Αποσβέσεις μηχ/των	500000		
Αποσβέσεις μετ. μέσων	500000		
ΔΙΑΛΕΞΟΙ-			
ΑΝΤΙΚΡΙΖΟΜΕΝΟΙ			
ΑΣΓΑΡΙΑΣΜΟΙ			13200000
Τακτοποίηση των εξόδων			
και 'είδος για την			
ανακατανομή τους			
2			
Κόστος προϊόντος Π1		6000000	
Κόστος αναλωμένων			
άμεσων υλικών			
ΔΙΑΛΕΞΟΙ			
ΑΝΤΙΚΡΙΖΟΜΕΝΟΙ			
ΑΣΓΑΡΙΑΣΜΟΙ			
Τακτοποίηση πρώτων			
και βοηθητικών υλών			

ΗΜΙΤΕΛΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

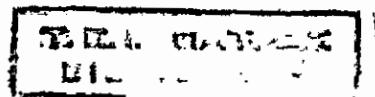
Στις επιχειρήσεις ομοιόμορφης και συνεχούς παραγωγής υπάρχουν ενδιάμεσοι φορείς κόστους από μια περίοδο, που όμως δεν κοστολογήθηκαν μέσα σε αυτή γιατί δεν πρόλαβαν να ολοκληρωθούν και να πάρουν την τελική τους μορφή. Πρόκειτε για την ημιτελή παραγωγή.

Αυτοί οι ενδιάμεσοι φορείς κόστους από πρθηγούμενη περίοδο, αφού ολοκληρωθούν και περάσουν από όλα τα στάδια επεξεργασίας, θα κοστολογηθούν μέσα στην επόμενη περίοδο.

Η ημιτελής παραγωγή εμφανίζεται στον ισολογισμό σαν στοιχείο του κυκλοφορούν ενεργητικού.

Το συνολικό κόστος των ενδιάμεσων φορέων του κόστους που μεταφέρθηκαν στην επόμενη περίοδο περιλαμβάνει:

- Το κόστος της αρχικής κατεργασίας
- Το κόστος της συμπληρωματικής κατεργασίας
- Το κόστος όσων τέθηκαν σε κατεργασία, ολοκληρώθηκαν και μεταφέρθηκαν την ίδιο περίοδο στο επόμενο στάδιο.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Σύμφωνα με την συγχρονη επιστημονική αντίληφη στο κόστος παραγωγής του προϊόντος περιλαμβάνονται μόνο οι πραγματικές δαπάνες παραγωγής του.

Αναλυτικότερα, το κόστος παραγωγής συντίθεται από τις δαπάνες που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή, δηλαδή στα κύρια παραγγικά κέντρα και από εκείνες που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή στα βοηθητικά τμήματα.

Στις δαπάνες παραγωγής περιλαμβάνονται και τα έξοδα εφοδιασμού (έξοδα αγορών) που θεωρούνται προέκταση του κόστους υλικών που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή.

Σύμφωνα με την άποφη αυτή, δεν συμπεριλαμβάνονται στο κόστος παραγωγής, τα έξοδα διοίκησης, διάθεσης και τα χρηματοοικονομικά έξοδα.

Οι μεγάλες βιομηχανικές επιχειρήσεις δίνουν ιδιαίτερη σημασία στην πρακτική αντιμετώπιση των λογιστικών θεμάτων.

Στην προσπαθεια τους να κατανείμουν τα έξοδα διάθεσης και διοίκησης, στο κόστος παραγωγής, συνάντησαν αξεπέραστες δυσκολίες.

Έτσι για να πετύχουν ακριβή εκτίμηση του κόστους και ασφαλέστερη οικονομική πορεία, ξέφυγαν από την αυστηρή τοποθέτηση της οικονομικής θεωρίας που βλέπει τα πράγματα από καθαρά θεωρητική σκοπιά χωρίς να υπεισέρχεται στον μηχανισμό του υπολογισμού του κατά μονάδα κόστους και ακολουθούν τακτική απόλυτα σύμφωνη με την σύγχρονη επιστημονική άποφη.

Το κόστος παραγωγής των προϊόντων σχηματίζεται από το κόστος των ίμεσων υλικών, των άμεσων εργατικών, και των ΓΒΕ.

Για τον λόγο αυτό η ανακατανομή των εξόδων, γίνεται κατά λειτουργία, τμήμα κόστους, βοηθητική λειτουργία κ.τ.λ..

Τα έξοδα που πραγματοποιούνται στις λειτουργίες, εκτός από την λειτουργία της παραγωγής, είναι συνήθως έμμεσα και σταθερά. Όταν έξοδα αυτά δεν κοστολογούνται, αλλά αξαιρούνται από το μικτό κέρδος, για να προσδιοριστείτο καθαρό φορολογητέο εισόδημα.

ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Υπάρχουν πολλές δυσκολίες στον προσδιορισμό του κόστους παραγωγής που κύρια αναφέρονται στον εντοπισμό και προσδιορισμό των δαπανών όπως:

- α) Ήσολλές φορές συμβαίνει μια δαπάνη, η οποία εκ πρώτης όφεως συνιστά αναμφισβήτητα τμήμα του άμεσου κόστους, να πρέπει να αντιμετωπιστεί σαν έμμεσο κόστος ή τουλάχιστον κατά ένα τμήμα της.
Για παράδειγμα η άμεση εργασία που αναλίσκεται για να γίνει ένα καινούργιο προϊόν, ή μια τροποποίηση ενός υπάρχοντος προϊόντος.
- β) Η ανάλωση ορισμένων υλικών είναι δύσκολο να μετρηθεί έτσι μολονότι η δαπάνη αυτή θα μπορούσε να είναι στοιχείο του άμεσου κόστους από ανάγκη αντιμετωπίζεται σαν γενικό βιομηχανικό έξοδο. (π.χ. τα διάφορα υλικά μικροϋλικά, μικροεργαλεία, ή άλλα αναλώσιμα τα οποία χρησιμοποιούνται στην παραγωγή και δεν αντιστοιχίζονται με την παραγωγή συγκεκριμένων προϊόντων).
- γ) Ο χαρακτηρισμός πολλών δαπανών, όπως της ηλεκτρικής ενέργειας, ή άλλης ενέργειας, που χρησιμοποιήθαι στην παραγωγή, παρουσιάζει δυσκολίες. Στην θεωρία η ενέργεια αποτελεί άμεσο κόστος γιατί εξαρτάται από την ύπαρξη των φορέων του κόστους. Ομως για να θεωρηθεί αυτή η δαπάνη σαν άμεσο κόστος θα πρέπει σε κάθε μηχανή να υπάρχει ένας μετρητής και έτσι να προσδιορίζονται τα έξοδα της ενέργειας που αναλίσκεται. Επειδή όμως αυτό δεν είναι εύκολο στην πράξη, η δαπάνη για ενέργεια θεωρήται σαν γενικό βιομηχανικό έξοδο.
- δ) Δυσκολίες επίσης υπάρχουν στον προσδιορισμό των συντελεστών επιβάρυνσης των φορέων του κόστους με γενικά βιομηχανικά έξοδα.

ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Για την μη ενσωμάτωση στο κόστος παραγωγής του προϊόντος των λειτουργικών εξόδων διοίκησης, διάθεσης, προβάλλονται μεταξύ άλλων και τα εξής επιχειρήματα:

- α) Είναι δαπάνες άσχετες με την παραγωγική λειτουργία, δηλαδή με την διμηουργία προϊόντων. Κατά συνέπεια η ενσωματωση τους στο κόστος παραγωγής δεν εξυπηρετεί καμία σκοπιμότητα.
- β) Όταν παράγεται ποικιλία προϊόντων, όπως κατά κανόνα συμβαίνει, ο μερισμός τους στο κόστος των προϊόντων, προσκρούει σε αξεπέραστες δυσκολίες.
Η εκλογή της βάσεως μερισμού μοιρέα θα γίνει με υποκειμενικά κριτήρια, αφού δεν υπάρχει άμεση σχέση των εξόδων και της παραγωγής.
Η αυθαίρετη αυτή βάση μερισμού θα καταλήξει σε ανακρίβεια υπολογισμού του κατά μονάδα κόστους, που θα περιπλανήσει την διοικηση στην λήψη αποφάσεων.
- γ) Δεν υπάρχει για πολλά λειτουργικά έξοδα ένα όριο ως το οποίο να θεωρούνται "λογικά" ανεκτά στο κόστος.
- δ) Αν τα έξοδα αυτά ενσωματωθούν στο κόστος παραγωγής ένα μέρος από αυτά θα βαρύνει τα αποθέματα και θα εμφανιστεί στο ισολογισμό.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ_ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ_ΤΩΝ_ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩΝ_ΕΞΟΔΩΝ_

Τα λειτουργικά έξοδα με την καθιερωμένη σημασία του όρου πραγματοποιούνται από τις λειτουργίες διοίκησης και διάθεσης, χαρακτηρίζονται, δε από το γεγονός ότι ακολουθούν μία δική τους πορεία που επηρεάζεται από τους χειρισμούς και τις μεθόδους της διοίκησης να τα κρατήσει σε χαμηλά επίπεδα.

Σίναι δηλαδή ελεγχόμενα έξοδα.

Τα έξοδα αυτά δεν ενσωματώνονται στο κόστος παραγωγής αλλά αφαερούνται από το λειτουργικό κέρδος.

ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ

Το κόστος παραγωγής του προϊόντος για λόγους τιμολόγησης ελέγχου και γενικότερα ορθής τιμολογιακής πολιτικής, δεν μπορεί να αναβάλεται για το τέλος της περιόδου.

Δεν είναι δυνατό να παράγονται και να πωλούνται προϊόντα αγνώστου κόστους. Το κόστος του προϊόντος πρέπει να προσδιορίζεται την ώρα της τεχνικής του ολοκλήρωσης.

Όμως πολλές φορές αυτή η τεχνική ολοκλήρωσης δεν συμπίπτει με το τέλος της περιόδου με συνέπεια να μήν είναι ακριβώς γνωστά τα Γενικά Βιομηχανικά έξοδα ούτε το μέγεθος της αντίστοιχης παραγωγής.

Το άμεσο κόστος (άμεσα υλικά και άμεσα εργατικά), είναι γνωστό κατά μονάδα παραγωγής, από τα δελτία εξαγωγής υλικών και την μισθοδοτική κατάσταση, αντίστοιχα.

Το πρόβλημα αφορά τα ΓΒΕ, τα οποία όταν γίνεται η κοστολόγηση ενσωματώνονται στο κόστος με ετήσιο προκαθορισμένο συντελεστή, έναν για τα μεταβλητά ΓΒΕ και έναν για τα σταθερά ΓΒΕ, που βασίζονται σε προεκτιμήσεις.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι το πρόβλημα χρόνου που διμηουργήργηται από την συγκέντρωση των Γενικών Βιομηχανικών έξόδων μέσα σε μια περίοδο.

Τα έξοδα διμηουργούνται μέσα σε ένα χρονικό διαστηματού μάλλον μεγάλο, και που συνήθως δεν εξυπηρετεί τις ανάγκες της κοστολόγησης. Δηλαδή τα έξοδα συγκεντρώνονται και παρακολουθούνται μέσα σε μια χρήση, διάστημα που δεν συμπίπτει πάντα με την κοστολογική περίοδο, όπως π.χ. στις βιομηχανίες εποχιακής απασχόλησης όπου τα ΓΒΕ δεν διακυμαίνονται ανάλογα με τον όγκο παραγωγής αφού το μεγαλύτερο μέρος από αυτά είναι σταθερά. Τότε προσδιορίζονται προϋπολογιστικά ΓΒΕ και διμηουργούνται προϋπολογιστικοί συντελεστές επιβάρυνσης της παραγωγής.

Ηάρα πολλές φορές για να είναι ακριβέστερος ο προϋπολογιστικός συντελεστής αναθεωρήται κατά διαστήματα και μέσα στην διάρκεια της περιόδου με την εφαρμογή δεδομένων που είτε δεν ήταν δυνατό να προβλεφθούν, είτε είναι έκτακτα και τυχαία.

ΚΟΣΤΟΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ

ΟΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Ο όρος "DISTRIBUTION" χρησιμοποιείται με πολλούς τρόπους στην Αγγλική και Αμερικάνικη βιβλιογραφία. Αυτό οδήγησε τους έλληνες συγραφείς να χρησιμοποιήσουν τους όρους πώληση και διάθεση χωρίς διάκριση. Κατά συνέπεια υπάρχουν τόσοι ορισμοί όσοι και οι συγραφείς.

"Κόστος διάθεσης" ή πώλησης ή προώθησης, είναι εκείνο που γίνεται για την προώθηση, προετοιμασία και πραγματοποίηση των πωλήσεων της επιχείρησης".

Το κόστος διάθεσης εμφανίστηκε σαν αποτέλεσμα της κατανομής των εργασιών σε μια οικονομική μονάδα. Η σπουδαιότητά του αυξήθηκε με την ανάπτυξη του πολιτισμού, της τεχνολογίας και της ανταγωνιστικότητας των προϊόντων.

Παλαιότερα επειδή τα έξοδα διάθεσης ήταν λίγα, η λογιστική του κόστους ασχολιόταν κυρίως με τον έλεγχο των στοιχείων του κόστους παραγωγής. Σήμερα όμως τα έξοδα διάθεσης αντιπροσωπεύουν ένα σημαντικό ποσό γιατί χωρίς την διαφήμιση και τα άλλα έξοδα είναι δύσκολο να διατεθούν και να πωληθούν τα παραγόμενα προϊόντα.

Στην κοστολόγιση τα έξοδα διάθεσης μπορεί να αναλύονται κατά περιχή, κατά πελάτη, κατά μέθοδο διοχέτευσης των προϊόντων και κατά τρόπο διακανονισμού των πωλήσεων, για την λήψη επιχειρηματικών αποφάσεων και για αποδοτικότερο έλεγχο.

Τα έξοδα διάθεσης είναι όλα εκείνα που γίνονται από την στιγμή που θα παραχθεί το προϊόν μέχρι την στιγμή που θα πωληθεί και θα γίνει η είσπραξη.

Τα κυριότερα από τα έξοδα διάθεσης είναι οι διαφημίσεις, οι προμήθειες των πωλητών και των παραγγελιοδόχων, ταχυδρομικά τηλεγραφικά, τηλεφωνικά έξοδα, μεταφορικά, υλικά συσκευασίας δικαστικά έξοδα, γραφική ύλη, καύσιμα έξοδα αυτοκινήτων και μέρος των εξόδων της διοίκησης, όπως φύλακτρα αποθηκευτικά, διάφορα μικροέξοδα, οδοιπορικά, εξοδιασμός γραφείου κ.ά..

Όλα τα παραπάνω έξοδα διάθεσης ταξινομούνται και συγκεντρώνονται σε λειτουργικές μονάδες όπως, έξοδα οργανώσεως και διοικήσεως των πωλήσεων, έξοδα αποθήκευσης, έξοδα διαφήμισης, έξοδα διανομής κτλ..

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΔΙΑΘΕΣΗΣ

Βασισμένοι στον κύκλο δραστηριότητας ή στον αριθμό των πωλούμενων προϊόντων διακρίνουμε τα έξοδα διάθεσης:

α) Σε αναλογικά που μεταβάλλονται ανάλογα με την μεταβολή του όγκου των πωλήσεων, (έξοδα συσκευασίας, έξοδα μεταφοράς, προμήθειες αντιπροσώπων, κτλ.).

β) Σε σταθερά που δεν μεταβάλλονται όταν μεταβάλλεται ο όγκος των πωλήσεων, (ενοίκια, αποσβέσεις).

γ) Σε ημιμεταβλητά που αυξομειώνονται σύμφωνα με τον όγκο των πωλήσεων, αλλά όχι ανάλογα με αυτόν (μισθός πωλητών ασφάλιστρα).

Επίσης έχουμε τα άμμεσα και έμμεσα έξοδα διάθεσης ανάλογα με το αν είναι γνωστό ή όχι για ποιό λόγο και για ποιό σκοπό έχουν γίνει (μεταφορικά, έξοδα συσκευασίας, ενοίκια, φωτισμός).

Το λειτουργικό διάθεσης, δεν επιβαρύνεται με κόστος διοικητικής λειτουργίας, επιβαρύνεται όμως με τα χρηματοοικονομικά έξοδα που γίνονται για τις πωλήσεις. Π.χ. τόκους και έξοδα χρηματοδότησης, φορτωτικές πωλήσεων, τόκους δανείων κλπ..

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ

Όταν λέμε ότι αναλύουμε τα έξοδα διάθεσης εννοούμε την ταξινόμηση αυτών ανάλογα με:

- την χώρα, την περιφέρεια, πόλη επαρχία, κτλ.
- το υποκατάστημα, πρατήριο, αντιπρόσωπο.
- την κατηγορία πελατών, αν είναι χονδρικές ή λιανικές οι πωλήσεις αν είναι σε βιομηχανίες κτλ.
- το μέγεθος των παραγγελιών.
- τον τόπο και τρόπο παράδοσης. Και άλλες κατηγορίες που διαφέρουν ανάλογα με τις ιδιομορφίες της κάθε μονάδας.

Εξ' άλλου η ανάλυση των εξόδων διάθεσης σ' οποιαδήποτε κατηγορία εξαρτάται από το είδος των πληροφοριών που θέλει η επιχείρηση, από τον σκοπό που επιδιώκει, από την λήψη αποφάσεων, κ.ά.

Η ανάλυση των εξόδων διάθεσης και η επιβάρυνση των κέντρων κόστους, γίνεται με καταλογισμό ή μερισμό.

Η εφαρμογή του μερισμού είναι καλύτερη γιατί στηρίζεται στηρίζεται σε συγκεκριμένα κριτήρια, έπως κύκλος εργασιών, πωληθήσεις μονάδες, παραγγελίες, ειδικά ποσοστά, απαιτούμενος χρόνος και άλλα.

Ο καταλογισμός εφαρμόζεται όταν το κόστος διάθεσης αποτελεί μικρό ποσοστό στο συνολικό κόστος και υπολογίζεται με συντελεστή καταλογισμού εξόδων διάθεσης όπως,

ΣΥΝΟΛ/ΚΟΣΤΟΣ/ΔΙΑΘΕΣΗΣ
ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ -----
ΚΥΚΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

η

ΣΥΝΟΛ/ΚΟΣΤΟΣ/ΔΙΑΘΕΣΗΣ

ΣΥΝΟΛ/ΠΩΛΗΘ/ΜΟΝΑΔΕΣ

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ

Πολλές φορές το κόστος διάθεσης μιας περιόδου προϋπολογίζεται και αναλύεται κατά προϊόντα ή περιοχές για δύο κυρίως σκοπούς. Πρώτα μεν για την δυνατότητα υπολογισμού των αποτελεσμάτων κατά προϊόντα ή περιοχές σε κάθε στιγμή και όχι μόνο στο τέλος ορισμένης περιόδου, ύστερα δε για την άσκηση πιο αποτελεσματικού ελέγχου των εξόδων διάθεσης και της δραστηριότητας των πωλήσεων. Η ανάλυση διεξάγεται όπως και για το πραγματικό κόστος διάθεσης, δηλαδή είτε με καταλογισμό είτε με μερισμό.

1. ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ.

Για τον υπολογισμό του συντελεστή επιβαρύνσεως προϋπολογίζονται τάσο τα έξοδα διάθεσης όσο και η βάση καταλογισμού. Ο όγκος των πωλήσεων, στην προκειμένη περίπτωση, ο προβλεπόμενος όγκος των πωλήσεων, αποτελεί κατά κανόνα την βάση των σχετικών εκτιμήσεων.

2. ΜΕΡΙΣΜΟΣ.

Αφού καθοριστούν οι βάσεις μερισμού του κόστους διάθεσης κατά προϊόντα ή περιοχές ακολουθεί η εκτίμηση και ταυτόχρονα ο μερισμός του κάθε εξόδου. Ο προϋπολογισμός καλύπτει συνήθως περίοδο έτους.

Το προϋπολογισμένο κόστος διάθεσης εκφράζεται συνήθως σαν ποσοστό των ετήσιων πωλήσεων του προϊόντος ή της περιοχής που έχουν προϋπολογιστεί. Πολλαπλασιάζονται τις πραγματικές πωλήσεις ορισμένου προϊόντος ή περιοχής με τον ανάλογο συντελεστή, προσδιορίζονται τα έξοδα διάθεσης που τους αναλογούν και συνεπώς τα αποτελέσματα που προκύπτουν κατά προϊόν ή κατά περιοχή.

Επειδή στο τέλος κάθε περιόδου εμφανίζεται πάντοτε υποκαταλογισμός ή υπερκαταλογισμός, η παρακολούθηση της ανάλυσης με λογιστικές εγγραφές είναι πολύ δύσκολη, ειδικά όταν υπάρχουν πολλές περιοχές ή πολλά προϊόντα. Για αυτό και η ανάλυση γίνεται κατά κανόνα εξωλογιστικά.

ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Έξοδα διοίκησης είναι όσα χρησιμοποιούνται για την ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία της διοίκησης.

Σε γενικά πλαίσια τα έξοδα διοίκησης περιλαμβάνουν όλα τα έξοδα που δεν εντάσσονται στα έξοδα παραγωγής και διάθεσης.

Η λειτουργία αυτή αποτελείτε συνήθως από την γενική διεύθυνση, την γραμματεία το λογιστήριο, κ.ά

Στην πράξη παρατηρείτε αδικαιολόγητη διόργκωση του κόστους γενικής διυικήσεως, στο οποίο περιλαμβάνει αναμοιογενή έξοδα.

Έτσι στοιχεία κόστους διθέσεως όπως εκπτώσεις, έξοδα τιμολογίων, έξοδα τήρησης λογαριασμών πελατών, ανεπίδεκτες εισπράξεις απαιτήσεις και άλλα παρόμοια έξοδα και ζημιές πολλές φορές εμφανίζονται στα βιβλία σαν έξοδα γενικής διοκήσεως.

Επίσης οι απολαβές του διοικητικού προσωπικού χαρακτηρίζονται σαν κόστος διοίκησης, χωρίς να γίνεται διαχωρισμός τους σε άμεσα ή έμμεσα και χωρίς μερισμό των λειτουργιών.

Έτσι είναι φανερό ότι μια τέτοια συγκέντρωση ετερογενών έξόδων διμηουργεί σύγχιση στην σωστή έννοια του κόστους διοίκησης. Συνεπώς σωστό περιεχόμενο του κόστους δεν μπορεί να προκύψει, χωρίς προσεκτική μελέτη της φύσης και του προσδιορισμού των εξόδων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ

Το περιεχόμενο των εξόδων διοίκησης αποτελείτε από ένα σύνολο διαφορετικών εξόδων, στο οποίο περιλαμβάνονται στοιχεία όπως τα παρακάτω που ενδεικτικά αναφέρονται:

Μισθοί και αμοιβές διευθυντών

Μισθοί προσωπικού γραφείων

Έξοδα ταξιδίων

Αμοιβές ελεγκτών

Έξοδα παραστάσεως συμβούλων

Δικαστικά

Γραπτική ύλη

Έφοδιασμοί γραφείων

Ταχυδρομικά Τηλεγραφικά Τηλεφωνικά

Φωτισμός και θέρμανση

Αποσβέσεις

Αστραλιστρα

Διάφορα έξοδα

Συνδρομές και δωρεές

Εισφορές σε επαγγελματικούς συνδέσμους

Έξοδα αυτοκινήτων

Φόροι και τέλη

Τα πατέ'έίδος έξοδα διοίκησης μπορεί να αποτελούν ιδιαίτερο Αναλυτικό καθολικό που αντιπροσωπεύεται στο Γενικό καθολικό με τον λογαριασμό "Έξοδα διοίκησης".

Ο λογαριασμός αυτός διαμορφώνεται επίσης και μετά την ομαδοποίηση των γενικών εξόδων της επιχείρησης.

Τα έξοδα γενικής διοίκησης παρουσιάζουν δύο βασικά χαρακτηριστικά.

α) Παραμένουν σε μέγεθος σταθερά γιατί δεν επηρεάζονται από μεταβολές του όγκου παραγωγής και των πωλήσεων, ακόμη σε περιπτώσεις μεγάλων διακυμάνσεων της δράσης της επιχείρησης.

β) Αποτελούνται από έμμεσα στοιχεία του κόστους. Μπορούν να ταξινομηθούν με βάση την λειτουργική διάρθρωση της επιχείρησης. Με την ταξινόμηση αυτή εξακριβώνεται ξεχωριστά το κόστος της κάθε υπηρεσίας της διοίκησης.

Ταυτόχρονα γίνεται πιο εύκολος ο έλεγχος των στοιχείων του κόστου της διοίκησης.

ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ ΕΞΟΔΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Από θεωρητική άποψη δεν αμφισβητήται η ορθότητα της κοστολογήσεως των εξόδων διοίκησης, γιατί είναι απαραίτητα στοιχεία του ολικού κόστους των προϊόντων.

Τα έξοδα διοίκησης επειδή δημιουργούνται για την εξυπηρέτηση δύλων των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, πρέπει να μεριστούν σε όλες τις υπόλοιπες λειτουργίες της επιχείρησης, ανάλογα με την απασχόληση της διοίκησης για κάθε λειτουργία.

Έτσι θα βαρύνουν τα προϊόντα μαζί με τα άλλα έμμεσα έξοδα.

Για τον μερισμό των εξόδων γενικής διοίκησης λαμβάνονται συνήθως κριτήρια υποκειμενικά, που δηλώνουν την μέριμνα που κατέβαλε η διοίκηση σε κάθε λειτουργία.

Ορίζεται συνήθως ένα ποσοστό π.χ. το κόστος διοίκησης μερίζεται με τις αναλογίες 20% για τον εφοδιασμό, 30% για την παραγωγή και 50% για την διάθεση.

Μεγάλη μερίδα λογιστών δεν κοστολογεί τα έξοδα διοίκησης γιατί τα θεωρεί σαν αρνητικά στοιχεία των εσόδων.

Σαν επιχειρήματα της τακτικής αυτής προβάλλονται πολλά, τα κυριότερα είναι:

1. Δεδομένου ότι τα κριτήρια μερισμού των εξόδων της διοίκησης είναι υποκειμενικά, ο μερισμός είναι αυθαίρετος.
2. Δεν υπάρχουν σχέσεις μεταξύ εξόδων διοίκησης και κέντρων κόστους του εργοστασίου, για να καθοριστούν κατάλληλα κριτήρια μερισμού ή καταλογισμού, με τρόπο που η επιβάρυνση να είναι όσο το δυνατόν πιο ορθή.
3. Μέρος των εξόδων της διοίκησης που έχει ενσωματωθεί στο κόστος των προϊόντων, είναι πιθανόν να εμφανιστεί στον ισολογισμό μαζί με τα έτοιμα και ημιτελή προϊόντα, γεγονός που αυξάνει το κόστος των αποθεμάτων. Αντίθετα το μέρος που έχει ενσωματωθεί στο κόστος διάθεσης θα βαρύνει τα αποτελέσματα χρήσεως.

Είναι φανερό, ότι αν δεν γίνει κοστολόγηση των εξόδων διοίκησης δεν μπορεί να προσδιοριστεί το ολικό κόστος του προϊόντος και συνεπώς το καθαρά αποτέλεσμα που διμηουργεί.

Παράλληλα η διοίκηση δεν διαφωτίζεται στην τιμολογιακή πολιτική.

ΤΥΠΙΚΟ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΑΝΟ
ΜΙΑ ΕΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Στις διάφορες επιχειρήσεις, ο τρόπος κοστολόγησης των προϊόντων έταφέρει, όπως διαφέρει και απέχει πολύ η θεωρία από την πράξη.

Ενα σύστημα κοστολόγησης περιλαμβάνει συστημάτα, μεθόδους και τεχνικές που οδηγούν σε λογιστικές εγγραφές και οικονομικές εκθέσεις, οι οποίες χρησιμεύουν στον έλεγχο των στοιχείων του κόστους και στην διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Υπάρχουν παραλλαγές συστημάτων κοστολόγησης, ανάλογα με την συγκεκριμένη περίπτωση.

Η επιφοργή της μιας ή της άλλης μεθόδου, εξαρτάται κυρίως από τον τύπο προϊόντων της επιχείρησης, με την έννοια ότι διαφορετικά κοστολογεί τα προϊόντα της μια βιομηχανία χρωμάτων και διαφορετικά μια βιομηχανία γάλακτος.

Η διοικηση σε κάθε επιχείρηση καταλήγει σε ένα κοστολογικό σύστημα ανάλογα με το αντικείμενο της επιχείρησης και τις συνθήκες που επικρατούν, όσον αφορά την αγορά, τις παρεχόμενες υπηρεσίες και την παραγωγή.

Ένα άλλο προβλημα που υπάρχει, είναι η ύπαρξη επιχειρήσεων που κοστολογούν εξαλογιστικά τα προϊόντα τους, είτε λόγω ελάχιστης προσωπικού, είτε λόγω ευκολίας και συντομίας.

Το υπόδειγμα που ακολουθεί, είναι από μια επιχείρηση με τέσσερα κέντρα κόστους: οινοπνευματοποιίας, οινοποιίας, αποσταξης και ποτοποιίας.

Ακολουθήται το εννιαίο λογιστικό σύστημα σε όλες τις φάσεις της κοστολόγησης.

Ευχαριστούμε τον Κύριο Αλεβίζο που μας βοήθησε σε αυτή μας την εργασία.

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΤΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Σ'όλη την διάρκεια της χρήσης τα διάφορα έξοδα και έσοδα παρακολουθούνται με διάφορους λογαριασμούς της Ομάδας 6 και 7 αντίστοιχα.

Τα έξοδα κατ'είδος που παρακολουθούνται με τους διάφορους λογαριασμούς, αναταξινομούνται κατά προορισμό.

Δηλαδή αναταξινομούνται ανάλογα με τον σκοπό για τον οποίο πραγματοποιήθηκαν.

Η αναταξινόμηση, ομαδοποίηση, των κατ'είδος εξόδων γίνεται με το φύλλο μερισμού.

Το φύλλο μερισμού του υποδείγματος περιλαμβάνει όλες τις λειτουργίες της επιχείρησης και όλα τα κατ'είδος έξοδα της Ομάδας 6.

Στην συγκεκριμένη επιχείρηση τηρείται εξωλογιστική κοστολόγηση. Τα κατ'είδος στοιχεία του κόστους και ο σχηματισμός του λειτουργικού κόστους παρακολουθούνται εσωλογιστικά, αλλά οι σχετικοί ποσοτικοί και κατ'αξία μερισμοί και καταλογισμοί γίνονται αυθαίρετα και εμπειρικά.

Δεν στηρίζονται σε παραστατικά έγγραφα και προϋπολογιστικά δεδομένα.

Επίσης πρέπει να σημειωθεί ότι παρόλο που η επιχείρηση διατηρεί τέσσερα κέντρα δραστηριότητας, λειτουργεί μόνο μία αποθήκη για τα αποθέματα των πρώτων και βοηθητικών υλών και ετοίμων προϊόντων. Συνεπώς η αποθήκη δεν αποτελεί ξεχωριστή λειτουργική υποδιαιρεση και συνεπώς ξεχωριστό κέντρο κόστους.

Στην συγκεκριμένη επιχείρηση τα τελικά αποθέματα δεν μεταφέρονται με πίστωση του 80.00 αλλά με αρνητική χρέωσή του.

Με την μεταφορά αυτή, οι λογαριασμοί των αποθεμάτων της Ομάδας 2 απεικονίζουν τα αποθέματα της αλειμένης χρήσης.

που θα εμφανιστούν στον ισολογισμό της χρήσεως αυτής.

Παρακάτω παραθέτετε το φύλλο μερισμού της επιχείρησης για το 1992. Επαναλαμβάνεται ότι τα κριτήρια μερισμού είναι εμπειρικά.

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΜΕΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΕΣΔΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΜΕΡΙΣΜΟΥ
6000	ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΜΜΙΣΘΟΥ ΠΡΟΣΩΝΙΚΟΥ	Μισθοδοτική κατάσταση
6001	" ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΩΝ	Κωδικοί εργαζομένων
600200	ΕΙΔΗ ΕΝΔΥΣΗΣ	Εκτιμήσεις (παραγωγή)
600202	ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ ΚΥΔΙΚΕΙΟΥ	Εκτιμήσεις (διοίκηση)
600206	ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΠΡΟΣΩΝΙΚΟΥ	Κωδικοί εργαζομένων
600207	ΕΞΟΔΑ ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ	Εκτιμήσεις (διάθεση)
600208	ΕΞΟΔΑ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣΩΝΙΚΟΥ	Εκτιμήσεις (διοίκηση)
6003	ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΕΙΣΙΤΟΡΕΣ ΕΜΜ.	Μισθοδοτική κατάσταση
6004	ΕΡΓ/ΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘ.	Κωδικοί εργαζομένων
6005	ΑΠΟΣΤΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ	Εκτιμήσεις (διοίκηση)
610000	ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ	Εκτιμήσεις (διοίκηση)
610002	ΑΜΟΙΒΕΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ	Εκτιμήσεις (παραγωγή)
610004	ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΛΕΓΚΤΩΝ	Εκτιμήσεις (διοίκηση)
610007	ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΤΩΝ	Εκτιμήσεις (διάθεση)
610099	ΑΜΟΙΒΕΣ ΛΟΙΠΩΝ ΕΛ. ΕΠΑΓΓ.	Εκτιμήσεις (παραγωγή)
610201	ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ	Εκτιμήσεις (διάθεση)
6200	ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΡΕΥΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	Ενδείξεις μετρητή
6201	ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΡΕΥΜΑ ΑΝΤΑΙΟΣ	" "
6202	ΥΔΡΕΥΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	" "
620300	ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ	Λογαριασμοί ΟΤΕ
620302	ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ	Εκτιμήσεις (διοίκηση)
620401	ΕΝΟΙΚΙΑ ΚΤΙΡΙΩΝ	Εκτιμήσεις (διοίκηση)
620402	ΕΝΟΙΚΙΑ ΜΗΧ.-ΤΕΧΝ/ ΕΓΚ	Εκτιμήσεις (διοίκηση)
620500	ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ-ΗΥΡΟΣ	Εκτιμήσεις (παραγωγή)
620501	ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΜΕΤ. ΜΕΣ.	Εκτιμήσεις (διοίκηση)
620502	ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΜΕΤΑΦ.	Εκτιμήσεις (διάθεση)
620601	ΑΠΟΘΗΚΕΥΤΡΑ ΠΑΕΓΑ	Εκτιμήσεις (διάθεση)
620701	ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΚΤΙΡΙΩΝ	Εκτιμήσεις (παραγωγή)
620702	ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ ΜΗΧ/ΤΩΝ	Εκτιμήσεις (παραγωγή)
620703	ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ ΜΕΤ.ΜΕΣ.	Εκτιμήσεις (λειτουργίες)
620704	ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙΗ.ΚΑΙ ΛΟΙΠ.ΕΕ,	Εκτιμήσεις (παραγωγή)
620705	ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΗΟΜΩΝΑΣ	Εκτιμήσεις (παραγωγή)

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΜΕΡΙΣΜΟΥ
629800	ΔΕΗ ΥΠΟΚ/ΤΟΣ	Ενδείξεις μετρητή
629802	ΥΔΡΕΥΣΗ ΥΠΟΚ/ΤΟΣ	" "
629899	ΛΟΙΠΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	Εκτιμήσεις (διάθεση)
630200	ΧΑΡΤΟΣΗΜΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜ.	Εκτιμήσεις (διάθεση)
630201	ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΑ	" (διοίκηση)
630202	ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΑ ΕΠΙΤΑΓ.	" (διάθεση)
630300	ΤΕΛΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΕΠΙΒ.	" (διοίκηση)
630301	ΤΕΛΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΦΟΡΤΗΓ.	" (διάθεση)
639807	ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	" (διάθεση)
639810	ΕΤΕΕΦΟ	" (διάθεση)
639811	ΕΤΕΕΦΟ ΟΙΝΩΝ	" (διάθεση)
639820	ΦΟΡΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΟΙΝΩΝ	" (διάθεση)
640000	ΕΞΟΔΑ ΚΙΝ. ΜΜ ΙΔΙΟΚΤ.	Εκτιμήσεις (διοίκηση)
640010	" ΜΕΤΑΦ. ΧΗΜΙΚΩΝ	" (διοίκηση)
640011	" " ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ	" (διοίκηση)
640019	" " ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ	" (παραγωγή)
640020	" " ΜΕΛΑΣΣΑΣ	" (παραγωγή)
640021	" " ΣΤΑΦΙΔΑΣ	" (παραγωγή)
640023	" " ΟΙΝΩΝ ΟΙΝ.	" (παραγωγή)
640024	" " ΟΙΝΩΝ ΟΙΝΟΠ.	" " (παραγωγή)
640025	" " ΟΙΝΩΝ ΑΠΟΛ.	" (παραγωγή)
640026	" " ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΩΝ	" (παραγωγή)
640027	" " ΥΔΙΚΩΝ	" (παραγωγή)
640028	" " " ΟΙΝΟΠ.	" (παραγωγή)
640029	" " " ΠΟΤΟΗ.	" (παραγωγή)
640031	" " ΠΩΛ. οινοπν.	" (διάθεση)
640032	" " " ΟΙΝΟΠ.	" (διάθεση)
640033	" " " ΠΟΤΟΠ.	" (διάθεση)
640034	" " " ΑΠΟΣΤΑΓΜ.	" (διάθεση)
640100	ΕΞΟΔΑ ΤΑΞΙΔ. ΕΣΩΤΕΡ.	" (διάθεση)
640101	ΕΞΟΔΑ ΤΑΞΙΔ. ΕΞΩΤΕΡ.	" (διοίκηση)
640201	ΕΞΟΔΑ ΥΠΟΔ. ΚΑΙ ΦΙΛΟΣ.	" (διοίκηση)
640299	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΒ.	" (διοίκηση)
640400	ΕΙΔΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΕΦΑΡ.	-----
640500	ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΕ ΗΕΡΙΟΔΙΚΑ	Εκτιμήσεις (διοίκηση)

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΜΕΡΙΣΜΟΥ
640501	ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΕ ΕΠΑΓ. ΟΡΓ.	Εκτιμήσεις (ότοις/κηση)
640600	ΔΩΡΕΕΣ ΣΕ ΚΟΙΝΟΦΕΛΗΣ ΣΚΟΠΟΥΣ	" "
640700	ΕΝΤΥΠΑ	" "
640703	ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ - ΥΛΙΚ. ΓΡΑΦ.	" "
640800	ΥΛΙΚΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ	" "
640900	ΕΞΟΔΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ	" "
649800	ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ	" "
649802	ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ	" "
649805	ΕΞΟΔΑ ΔΙΑΦ. ΤΡΙΤΩΝ	" "
649808	ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΙΚΡΟΕΞΟΔΑ Κ.	" X "
649809	" " ΥΠ.	" "
6501	ΤΟΚΟΙ ΜΑΚΡ/ΜΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	" (χρήμ/ση)
6502	ΠΡΟΕΞ. ΤΟΚΟΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ	" "
6504	ΤΟΚΟΙ ΕΞΑΓΩΓΩΝ	" "
6505	ΤΟΚΟΙ ΟΙΝΟΗΟΙΗΤΙΚΟΥ	" X "
650601	" ΑΓΟΡΑΣ Α' ΥΛΩΝ	" (παραγωγή)
650602	" " ΣΤΑΦΙΔΑΣ	" "
650603	" " ΜΕΛΑΣΣΑΣ	" "
650604	" " ΟΙΝΩΝ	" "
650610	" ΛΟΙΠΩΝ Β.Υ	" (χρημ/ση)
650701	ΕΙΔΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ ΤΡΑΠΕΖ. ΕΡΓΑΣ.	" "
6510	ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΕΓΓΥΗΤΙΚΩΝ	" "
6598	ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ ΧΡΗΜ/ΣΗΣ	" "
650100	ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΚΤΙΡ. ΕΓΚ.	" (παραγωγή)
660200	" ΜΗΧ/ΤΩΝ	" "
660301	" ΕΠΙΒΑΤ.	" (διείκηση)
660302	" ΦΟΡΤΗΓΩΝ	" (διάθεση)
660306	" ΕΣΩΤ. ΜΕΤ.	" (παραγωγή)
6604	" ΕΠΙΠ. ΣΚΕΥΩΝ	(λειτουργίες)

ΦΥΛΑΩ ΜΕΡΙΚΟΥ ΤΟΝ ΕΞΩΔΩΝ

ΣΕΛΙΣ: 1

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΣΤΙΚΟΤΗΤΕΣ / ΚΩΔΙΚΑ		ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	ΑΙΓΑΙΟΣ	ΑΙΓΑΙΟΣ	ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΛΟ
			ΟΙΝΟΙΝΕΩΝ/ΚΩΔΙΚΑ	ΟΙΝΟΤΟΥΛΙΑ					
6C10	ΑΝΩΝΕΕ ΕΠΙΛΕ. ΕΡΩΩΗ.	116036657	46978602	13924000	3800000	4919392	67621994	30810997	15603666
6C11	ΑΝΩΝΕΕ ΕΠΕΡΙΔΙΑΖΙΩΝ.	112994551	71655981	22599000	5500000	13239570	112994551		
6C200	ΣΙΑΗ ΣΙΑΥΗΣ	683550	444000	137000	70000	32550	683550		
6C202	ΛΟΙΗ ΔΣΩΛΑ ΚΥΑΙΑΡΙΟΥ	4C8395	295000	90000	45000	22700	452700	408395	129343
6C206	ΛΥΓΑΛΙΣΣΕΡΑ ΠΡΟΣΦΗΤΙΚ.	646715							64672
6C207	ΣΕΣΛΑ ΣΚΙΤΣΟΣ ΣΑΙΔΑΣ	1965855							1965855
6C208	ΒΕΟΔΑ ΚΙΝΗΣΕΣ ΠΡΟΣΦΗΤΙΚ.	224C890							
6C23	ΕΡΤΙΑ/ΚΣΥ ΣΙΛ/ΡΕΣ ΕΜΝ.	28639110	11734602	3436600	950000	1062264	17183466	7591733	2863911
6C04	ΕΡΤ/ΚΣΥ ΣΙΛ/ΡΕΣ ΗΜΕΡ.	30489089	19465462	6017308	1435000	3571319	30489089		
6C5	ΑΙΓΑΙΟΝΙΟΙΣΣΕΙΣ ΑΙΓΑΙΟΥΜ.	13584224						13584224	
60	ΑΝΟΙΒ. ΚΑΙ ΕΞΟΔ. ΠΡΣ.	307689036	150573647	46203908	11800000	22847795	251425350	54765582	21498104

ΔΥΟΛΛ ΚΕΡΙΕΜΟΥ ΤΩΝ ΣΕΩΔΩΝ

ΤΕΤ: 2

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΔΙΕΠΙΓΡΑΦΗ	ΙΔΙΟΣ	ΑΝΤΙΟΥΡΓΙΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΗΑΡΑΓΩΓΗΣ	ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΔΙΑΘΕΣΗ	ΧΡΗΜ/ΣΗ
			ΟΙΚΟΝ/ΙΩΙΑ	ΣΙΓΜΟΙΔΙΑ	ΑΠΟΣΤΑΓΗ,	ΠΟΤΟΠΟΙΙΑ
610000	ΑΝΟΙΒΗ ΔΙΚΤΥΩΝ	€958560				6958560
610002	ΑΝΟΙΒΗ ΤΕΛΙΚΩΝ	5746253	373500	1150000		5746253
610004	ΑΝΟΙΒΕΣ ΕΛΕΓΚΤΩΝ	1644000				1644000
610007	ΑΝΟΙΒΕΣ ΕΥΓΕΩΝΙΤΩΝ	11229419				11229419
610099	ΑΝΟΙΒΕΣ ΛΟΙΠΩΝ Σ.ΕΠ.	206000	2C6800			206000
610201	ΕΠΙΔΙΛΛΕΙΣ ΓΕΛΛΗΝΩΝ	22893720				22893720
61	ΑΝΟΙΒ. ΚΑΙ ΒΕΟΔ. ΤΡΙΤ.	48683952	3941000	1150000	510000	5952253
					351253	8602560
						34129139

THEORY AND PRACTICE IN THE FIELD OF MEDIATION

Page 5

ΚΩΔΙΚΟΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΣΥΜΒΟΛΟ	ΑΙΓΑΙΟΥ ΟΥΓΓΙΕΣ				ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	ΔΙΟΙΚΗΣΗ	ΔΙΑΘΕΣΗ	ΧΡΗΜΑΤ/ΣΗ
			ΟΙΝΩΝΙΑ/ΠΟΙΑ	ΟΙΝΩΝΙΑ	ΑΓΟΡΑΣΤΑΣ	ΠΟΤΟΠΟΙΙΑ					
6200	ΗΛΕΚΤΡ. ΡΕΥΜΑ ΠΑΡΑΓΓ.	25698738	17998738	3500000	840000	3400000	25698738	25698738			
6201	ΗΛΕΚΤΡ. ΡΕΥΜΑ ΑΝΤΑ/ΣΙΟ	8574476	5874476	1100000	600000	800000	8574476	8574476			
6202	ΥΔΡΕΥΣΗ ΠΑΡΑΓΓΗΣ	287644	2376644	25000	25000		287644	287644			
620300	ΘΑΛΕΩΝΙΚΑ	3851178							1851178	1851178	2000000
620302	ΤΑΥΑΡΩΜΙΚΑ	363352							200000	200000	163352
620401	ΕΝΟΙΚΙΑ ΚΤΙΡΙΩΝ	1865780							1865780	1865780	
620402	ΕΝΟΙΚ.ΜΗΧ.ΤΕΧΝ.ΕΓΚΑΤ.	856427							856427	856427	
620500	ΑΞΔΑΙΑ ΣΕΤΡΑ ΗΥΡΟΣ	11146523	7000000	1500000	2000000	646523	11146523	11146523	497931	497931	
620501	ΑΞΔΑΙΑ ΣΕΤΡΑ Μ.Μ.	497931									
620502	ΑΞΔΑΙΑΣΤΡΑ ΜΕΤΑΦΕΡΗ	231708							231708	231708	
620601	ΑΙΓΑΙΟΝΚΕΥΤΤΑ ΠΑΕΓΑ	3229046							3229046	3229046	
620701	ΕΙΛΙΚΕΥΣ ΚΤΙΡΙΩΝ	682065	400000	120000	800000	81065	681065	681065			
620702	ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ ΙΧΧ/ΤΩΝ	29098125	1890000	580000	3600000	795125	29095125	29095125			
620703	ΣΥΝΤΗΡ. ΜΕΤΑΦ. ΜΕΣΩΝ	3019111	200000						200000	200000	
620704	ΣΥΝΤ. ΕΠΙΠΑ.Κ/ ΛΟΙΠ.ΣΕ	1626561	100000						26561	26561	1626561
620705	ΕΠΙΛΙΚΕΥΣ ΠΙΚΝΩΝΑΣ	1826134	200000						26134	26134	
620800	ΔΕΗ ΥΠΟΚ/ΤΟΣ	340432								304432	
620802	ΥΔΡΕΥΣΗ Λ.ΤΤΤ ΥΠΟΚ/ΤΟΣ	1972575								972575	1000000
620899	ΛΟΠΙΣΣ ΠΑΡΟΛΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	93770									
	ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	95057576	49009583	21211275	2540000	5775408	78936266	78936266	7678093	7678093	8443217

SYNTHETIC MAPTIDE Y TUN-EQUATION

4

ΣΥΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Εβδομάδα

Αριθμός	Περιγραφή	Σύνολο	ΔΙΑΒΑΣΗΣ		ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ
			Παραγέτη	Δικικία	
640000	ΕΣΩΤΙΚΑ ΚΙΝΗΣΕΙΣ. ΜΜ. JACKS.	70d9297			7089297
640010	ΕΣΩΤΙΚΑ ΜΗΝΙΑ. ΟΡ. ΧΗΜΙΚΩΝ.	430700			430700
640011	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦΟΡ. ΣΚΟΥΡΗ.	75000			75000
640019	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦΟΡ. ΕΤΑΣΑ.	3C44643			3044643
640020	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦΟΡ. ΝΕΑΛΑΣ.	39706232			39706232
640021	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦΟΡ. ΣΤΑΣΙΑ.	39767479			39767479
640023	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦΟΡ. ΣΙΝΩΝ.	2232681			2232681
640024	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦΟΡ. ΣΙΝΩΝ	1217604			1217604
640025	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦΟΡ. ΟΙΝΩΝ.	15532681			15532681
640026	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦΟΡ. ΑΙΓΑΙΟΤΑΣ	690799			690799
640027	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦΟΡ. ΥΑΙΚΩΝ	1217259			1217259
640028	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦ. ΥΑΙΚΩΝ ΟΙΝ.	730000			730000
640029	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤΑΦ. ΥΑΙΚ. ΡΟΤΟΝ.	250000			250000
640031	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤ. ΕΩΑ. ΣΙΝΩΝ.	795336			795336
640032	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤ. ΗΣΑ. ΟΙΝΩΝΟΙ.	1857545			1857545
640033	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤ. ΗΣΑ. ΠΟΤΟΝΟΙ.	15353169			15353169
640034	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤ. ΗΣΑ. ΑΙΓΑΙΟΤΑΣ.	995336			995336
640035	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΝΕΤ. ΗΣΑ. ΑΙΓΑΙΟΤΑΣ.	8551530			8551530
640100	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΤΑΞ. ΕΓΓΕΡΓΙΚΟΥ.	776306			776306
640101	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΤΑΞ. ΕΓΓΕΡΓΙΚΟΥ.	450781			450781
640206	ΕΣΩΤΙΚΑ. ΥΔΡΑΓΚΑΤ. ΦΙΛΟΙΣΣ.	1364813			1364813
640299	ΑΙΓΑΙΟΠΑ ΕΣΩΤΙΚΑ. ΗΡΟΒ.	403788			403788
640400	ΕΙΑΙΚΑ ΕΣΩΤΙΚΑ. ΕΣΑΤ.	19842230			19842230
640500	ΣΥΝΔΡΟΜ. ΣΕ. ΗΕΡΓΙΑΙΚΑ	270761			270761
640501	ΣΥΝΔΡΟΜ. ΣΕ. ΕΙΑΙΓ. ΟΡΤΑΝ.	967200			967200
	ΣΕ. ΜΕΤΑΓΟΡΙΟΥ				

THE VERSITY OF TORONTO

SÉRIE: 6 (ALTO HISTÓRICO)

SCHEDE: 7

MOSES TO MARY

ΚΑΠΙΚΟΣ	ΛΕΓΙΓΡΑΦΗ	ΣΥΝΔΩΣΗ	ΑΙΓΑΙΟΝ	ΑΙΓΑΙΟΝ ΠΡΙΝΤΙΣ	ΑΙΓΑΙΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΑ	ΑΙΓΑΙΟΝ ΔΙΑΖΕΥΧΗ	ΑΙΓΑΙΟΝ ΑΙΓΑΙΟΝ	ΑΙΓΑΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ	ΑΙΓΑΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
6501	TUKI MAKY/KEN YU/ZION	9807845							9807845
6502	TUGEE, TCKOI TRATEZON	72162337							72162337
6504	TOKOI LEATYOTIAIN	47719599							47719599
6505	TOKOI OINOKOUMIKOV	79352776							79352776
65061	TOKOI ATUPAE, A' YACH	16124331							16124331
65062	" ΣΤΑΛΙΔΑΣ	228054661							22805466
65063	" ΚΕΛΑΣΣΑΣ	15350520							15350520
65064	" ΟΙΝΩΝ	13714698							13714698
650610	" ΛΟΙΠΗΝ B.Y.	25686							25686
650701	ΣΙΑΛΑΣ ΦΟΡΕ ΤΡ.ΕΡΑΣ/ΗΡΩΗΘΕΙΣ ΕΙΓΥΗΤΗΚΩΝ	265519							265519
6510	ΑΟΙΝΙΑ ΕΞΩΑ. ΧΡΗΝ/ΕΗΕ	13073996							13073996
6538		13313764							13313764
65	ΕΞΩΑ. ΧΡΗΝΑΟΙΚΗΣΣΕ	289204639	39768419				13714698		53483117

THE JOURNAL OF CLIMATE

CENT. 8

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗΣ

Όπως προαναφερθήκε ο λογαριασμός 80.00 καταρτίζεται με την μεταφορά των λογαριασμών από τις Ομάδες 2,6 και 7.

Με τις παραπάνω μεταφορές προσδιορίζονται τα καθαρά αποτελέσματα εκμετάλευσης, τα οποία στην συνέχεια μεταφέρονται στο λογαριασμό 80.01 "Μικτά αποτελέσματα εκμετάλευσης" για να προσδιορισθούν τα μικτά κέρδη ή οι μικτές ζημιές.

Τα έξοδα διοικητικής λειτουργίας και τα εξοδα διάθεσης μεταφέρονται στον 92.02 και 92.03 αντίστοιχα από εκεί όταν μεταφερθούν στην χρέωση του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης.

Τα έξοδα χρηματοδότησης της επιχείρησης μερίζονται στα κέντρα παραγωγής (υποκειμενικά κριτήρια) και βαρύνονται τις αντίστοιχες παραγωγές των τμημάτων.

Ο καταλογισμός της παραγωγής ξεχωριστά για κάθε τμήμα της επιχείρησης χρεώνει τον λογαριασμό της Ομάδας 9 92.00 "κέντρα (θέσεις) κόστους".

Ακολουθεί παραστατική απεικόνιση των λογαριασμών καθώς και η εικόνα των λογαριασμών της επιχείρησης.

Τέλος παραθέτετε η κατάσταση του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης.

ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΔΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

80.00 "Γενική Εκμετάλλευση"

ΧΡΕΩΣΗ

ΑΠΟ ΟΜΑΔΑ 2

ΑΡΧΙΚΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ

20. Εμπορεύματα

21. Προϊόντα έτοιμα και ημιτελή

24. Πρώτες ύλες

25. Αναλώσιμα υλικά

28. Υλικά συσκευασίας

ΑΓΟΡΕΣ ΧΡΗΣΗΣ

20. Εμπορεύματα

24. Πρώτες ύλες

25. Αναλώσιμα υλικά

28. Υλικά συσκευασία

ΑΠΟ ΟΜΑΔΑ 6

ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΕΣΟΔΑ ΚΑΤ' ΕΙΔΟΣ

60. Αμοιβές και έξοδα προσωπικού

61. Αμοιβές και έξοδα τρίτων

62. Παροχές τρίτων

63. Φόροι-τέλη

64. Διάφορα έξοδα

65. Εξοδα χρηματοδότησης

66. Αποσβέσεις παγίων

ΜΕΙΟΝ (ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΧΡΕΩΣΗ)

ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΤΕΛΟΥΣ ΧΡΗΣΗΣ

Προϊόντων

Πρώτων υλών

Υλικών συσκευασίας

ΠΙΣΤΩΣΗ

ΑΠΟ ΟΜΑΔΑ 7

ΟΡΓΑΝΙΚΑ ΕΣΟΔΑ ΚΑΤ' ΕΙΔΟΣ

70. Πωλήσεις εμπορευμάτων

71. Πωλήσεις προϊόντων

73. Πωλήσεις υπηρεσιών

74. Επιχορηγήσεις-Διάφορα είδη

76. Εσοδα κεφαλαίων

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 86 "ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΗΣ"

ΧΡΕΩΣΗ

Από 80.00

92.01 Εξοδα διοικητικής λειτουργίας

92.02 " διάθεσης

Από 81

Εκτακτα και ανόργανα έξοδα

Από 82

Εξοδα προηγούμενης χρήσης

Από 85

Αποσβέσεις παγίων μη ενσωματω-
μένες στο λειτουργικό κόστος

ΠΙΣΤΩΣΗ

Από 80.01 Μικτά κέρδη εκ-

Από 80.03 έσοδα μη προ-
σδιοριστικά των μικτών
αποτελεσμάτων

76 Εσοδα χρεωγράφων

Πιστωτικοί τόκοι

και συναφή έσοδα

Από 81 εκτακτα & ανόργανα

Εσοδα

Από 82 έσοδα προηγουμένων
χρήσεως.

Το υπόλοιπο του λογαριασμού 86 απεικονίζει τα καθαρά κέρ-
δη στην συγκεκριμένη περίπτωση και μεταφέρεται στον 88 "Απο-
τελέσματα προς διάθεση".

Οι λειτουργίες της επιχείρησης είναι:

ΠΑΡΑΓΩΓΗ - Οινοπνευματοποιΐα

- Ποτοποιΐα

- Απόσταξη

- Οινοποιΐα

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΔΙΑΘΕΣΗ

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

Τα κέντρα κόστους της επιχείρησης συνιστούν οι υποδιαιρέσεις της παραγωγής.

Με τη αναταξινόμηση όλα τα κατ'είδος έξοδα της Ομάδας 6 μεταφέρονται με λογιστικές εγγραφές, στον 80.00 "Λογαριασμός γενικής εκμεταλλεύσεως" και όλοι οι λογαριασμοί της Ομάδας 6 εξισώνονται.

Το ίδιο γίνεται και με τα οργανικά έσοδα κατ'είδος της Ομάδας 7.

Έτσι από την ανάλυσή του προκύπτει η συνολική κίνηση των λογαριασμών κυκλοφορίας ή εκμεταλλεύσεως της οικονομικής μονάδος.

Επίσης γίνεται μεταφορά στον 80.00 με λογιστικές εγγραφές, και αξίας των αποθεμάτων, (αρχής και τέλους χρήσεως καθώς των αγορών της χρήσης).

Το υπόλοιπο του 80.00 απεικονίζεται τα καθαρά αποτελέσματα εκμετάλλευσης και μεταφέρεται στον 80.01, στο οποίο προσδιορίζονται τα μικτά αποτελέσματα εκμετάλλευσης.

Ο καταλογισμός της παραγωγής των κάθε κέντρων κόστους της επιχείρησης έγινε στον 92 "Κέντρα θέσεις κόστους".

ΔΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 80 "ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗ"

ΧΡΕΩΣΗ

ΠΙΣΤΩΣΗ

ΑΝΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑ

60	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	150573647
61	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΤΡΙΤΩΝ	3941000
62	ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	49009583
63	ΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΤΕΛΗ	17589500
64	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΕΣΔΑ	82436392
65	ΕΞΟΔΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	39768419
66	ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΠΑΓΙΩΝ	13612357

ΕΞΟΔΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΟΙ

356930898

60	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	11800000
61	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΦΕΟΔΑ ΤΡΙΤΩΝ	510000
62	ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	2940000
64	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΕΣΔΑ	16343480
65	ΕΞΟΔΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	13714698
66	ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ	3671962

ΕΞΟΔΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΠΟΣΤ.

48980140

ΣΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ

ΧΡΕΩΣΗ

ΠΙΣΤΩΣΗ

	ΑΠΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑ		
60	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣΩΝΙΚΟΥ	46203908	
61	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΤΡΙΤΩΝ	1150000	
62	ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	21211275	
63	ΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΤΕΛΗ	3806200	
64	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	5305603	
66	ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΠΑΓΙΩΝ	9269042	
	ΕΞΟΔΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΟΙΝΟΥ	8694€028	
60	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣΩΝΙΚΟΥ	22847795	
61	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΤΡΙΤΩΝ	351253	
62	ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	5775408	
64	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	1189774	
66	ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΠΑΓΙΩΝ	1974804	
	ΕΞΟΔΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΟΙΝΟΥ	32139034	
	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΑΓΩΓ	524996100	
	ΣΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ		

ΧΡΕΩΣΗ

ΠΙΣΤΩΣΗ

ΑΠΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑ

ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Αμοιβές και έξοδα προσωπικού	54765582
Αμοιβές και έξοδα τρίτων	8602560
Παροχές τρίτων	7678093
Φόροι και τέλη	520963
Διάφορα έξοδα	12895775
Αποσβέσεις	
Προβλέψεις εκμετάλλευσης	5229505
	89692478

ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ

Αμοιβές και έξοδα προσωπικού	21498104
Αμοιβές και έξοδα τρίτων	34129139
Παροχές τρίτων	8443217
Φόροι και τέλη	109278437
Διάφορα έξοδα	46181971
Προβλέψεις εκμετάλλευσης	10000000

ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΙ ΤΟΚΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΗ ΕΞΟΔΑ

229530868

235721522

ΣΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ

ΧΡΩΣΗ

ΠΙΣΤΩΣΗ

ΑΙΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑ			
Αποσβέσεις Μ.Μ. μη ενσωμ. στο λειτουργικό κόστος	1370063		
Αποσβέσεις επίπλων και λοιπού εξοπλισμού	1399311		
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΜΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ	2769374		
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ (φυλλό μερισμού εξόδων)	1089710342		

		ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
ΜΕΙΩΝ(ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΧΡΕΩΣΗ)			
ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΟΙΝΟΥΝ.		(99705036)	
" " " ΟΙΝΟΝΟΙΟΥ		(453366923)	
" " " ΑΠΟΣΤ.		(217112260)	
" " " ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ		(49238966)	
		(819423185)	
ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΟΘΕΜΑ ΥΔΩΝ ΟΙΝΟΠΝ.		(46689055)	
" " " ΟΙΝΟΠ.		(6742342)	
" " " ΑΠΟΣΤ.		(66976022)	
" " " ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ		(34651993)	
		(155059412)	

Σε μεταφορά

ΧΡΕΩΣΗ

ΠΙΣΤΩΣΗ

ΑΠΟ ΜΕΣΑΦΟΡΑ				
ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΟΘΕΜΑ ΗΡΩΤΩΝ ΥΔΩΝ ΟΙΝΟΥΝ.	(1982400)			
ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΟΘΕΜΑ ΥΔΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΑΣ.ΟΙΝ	(820725)			
" " " " " ΕΙΝ	(1172827)			
" " " " " ΗΟΤ	(9222087)			
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ 31/12/19...	987680036			

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 9Ε ΚΕΝΤΡΑ (ΘΕΣΕΙΣ) ΚΟΣΤΟΥΣ

60	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	150573647
61	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΤΡΙΤΩΝ	3941000
64	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	82436392
65	ΕΞΟΔΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	39768419

ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΟΙΝΟΙΝ/ΠΟΙΑΣ	276719458
--------------	-----------

61	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΤΡΙΤΩΝ	1150000
64	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	5305603

ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΟΙΝ/ΠΟΙΑΣ	6455603
-----------	---------

61	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΤΡΙΤΩΝ	675000
64	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	16343480
65	ΕΞΟΔΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ	13714698

ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΑΠΟΣΤΑΣΗΣ	30733178
-----------	----------

61	ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΤΡΙΤΩΝ	186253
64	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	1974804

ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΗΘΟΝΟΙΙΑΣ	2161057
-----------	---------

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ

31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1992 (1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1992)

Ποσά κλεισμένης χρήσεως 1992

Ποσά προγραμματικής χρήσεως 1993

Διαποτελέσματα εκμεταλλεύσεως
Κύκλος εργασιών (πωλήσεις)

Μέλον: Κόστος πωλήσεων

2.009.143.671

2.130.237.411

1.695.876.461

Μικτά αποτελέσματα (κίρδη) εκ-
μεταλλεύσεως

Μέλον: Άλλα έσοδα εκμεταλλεύσεως

1497576138

511567533

51078063

562645596

434.360.950

17.370.216

451.731.166

Σύνολο

ΜΕΙΟΝ: 1. Έσοδα Διοικητικής λει-
τουργίας

3. Έσοδα λειτουργίας δια-
θέσεως

89.692.678

229.530.263

(319.223.846)

243.422.250

73.082.110

227.241.565

(300.323.675)

Μερικά αποτελέσματα (κίρδη) εκ-
μεταλλεύσεως

ΠΛΕΟΝ: 2. Έσοδα χρεωγράφων

4. Πιστωτικοί τόκοι και
συναφή έσοδα

6.466.376

249.888.626

6.080.357

6.000.357

151.407.491

157.467.848

Μέλον:

3. Χρεωτικοί τόκοι και
συναφή έσοδα

(235.721.522)

(123.076.397)

Ολικά αποτελέσματα (κίρδη) εκ-
μεταλλεύσεως

Π.Ι. ΠΛΕΟΝ: Εκτακτά αποτελέσματα

1. Εκτακτά και απόρ-
γανά έσοδα

3. Έσοδα προπγραμμα-
των χρήσεων

Μέλον:

1. Εκτακτά και απόρ-
γανά έσοδα

9.294.175

11.428.749

4.510.967

4.814.354

Οργανικά και έκτα-
κτά αποτελέσματα
(κίρδη)

ΜΕΙΟΝ:

Σύνολον αποσβέσεων
παγίων στοιχείων

Μέλον: Οι από αυτές
ενσωματωμένες στο
λειτουργικό κόστος

25.720.866

(4.997.942)

39.458.851

(30.133.530)

30.512.509

30.560.558

27.743.135

2.769.374

26.302.087

4.066.471

ΚΛΕΛΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
(κίρδη) ΧΡΗΣΕΩΣ προ φό-
ρων

6.399.788

= = = = =

4.277.921

211.450

= = = = =